19255

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3226
—
4 pagini
20 bani
—
Vineri
18 februarie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI

— Deputații și alegătorii lor:
- ANA MICU: Cum rezolv propunerile cetățenilor
- Numai promisiuni (pag. 2-a)

— PAUL MARIAN: Pe șantierul fabricii de penicilină (pag. 2-a)
— D. TARNAUCEANU: Foileton — Plan model — muncă defel (pag. 2-a)
— Crește mișcarea împotriva remilitarizării Germaniei occidentale — Declarațiile acad. M. Ralea, delegat al R.P.R. la întîlnirea de la Varșovia (pag. 3-a)
— Raid-anchetă — Pentru terminarea grabnică a reparațiilor la tractoarele și mașinile S.M.T. (pag. 3-a)
— E. GRECU: „Justiția" americană (pag. 3-a)
— Fărădelegile fasciștilor în Elveția (pag. 4-a)
— I. BRANDMAN: Notă — O întîmplare „pur americană" (pag. 4-a)
— R. P. Chineză a hotărît să participe la conferința țărilor din Asia și Africa. (pag. 4-a)

Lupta popoarelor împotriva reînvierii militarismului german

In urma ratificării acordurilor de la Paris de către Adunarea Națională franceză, lupta popoarelor din întreaga lume împotriva refacerii militarismului german agresiv a intrat într-o fază nouă, hotărîtoare. Opinia publică internațională a înțeles pe deplin primejdia pe care o implică situația ce ar putea fi creată prin reînvierea wehrmachtului. Nu există om căruia să nu-i fie limpede că politica ce va fi generată în urma traducerii în viață a acordurilor de la Paris și hotărîrilor luate de blocul militarist nord-atlantic va atrage aceleași consecințe periculoase ca și politica cercurilor guvernante din occident din trecut, care a dus, după cum se știe, la dezlănțuirea celui de al doilea război mondial. Evenimentele care au avut loc în ultimele săptămîni ale anului 1954 au determinat popoarele să-și ascuțită vigilența și să-și intensifice lupta pentru a zădărnici politica de refacere a militarismului în Germania occidentală și pentru a bara drumul atîtătorilor la un nou război mondial.

Una din trăsăturile caracteristice ale actualei situații interne din țările occidentale o constituie contradicția ce se adîncește pe zi ce trece între poziția cercurilor guvernante și mișcarea de protest a maselor populare împotriva renașterii militarismului german. In fața violenței opoziții populare, cercurile agresive din occident au recurs la un nou truc propagandistic în speranța că vor reuși să biruie greutățile legate de ratificarea și traducerea în viață a acordurilor de la Paris. Opiniei publice i se servește acuma teza falsă că ratificarea acordurilor de la Paris nu ar fi decît o „formalitate prealabilă" și că după ratificare ar trece cel puțin 2—3 ani pînă cînd wehrmachtul, înarmat pînă în dinți, își va face apariția pe scena Europei. Nici un om nu poate însă să fie înșelat asupra caracterului mincinos al acestor afirmații.

Se știe prea bine că guvernele occidentale nu vor aștepta atîția ani pentru a da din nou armele în mîinile revanșarzilor vest-germani. Mai mult decît atîta, cercurile militariste din apus au început încă de pe acum pregătirile în vederea refacerii wehrmachtului. După cum transmitea observatorul militar al ziarului „Washington Post and Times Herald", în depozitele create de autoritățile americane în S.U.A. și în Europa este stocat echipamentul necesar pentru înzestrarea a 6—7 divizii — adică jumătate din numărul proiectatei armate vest-germane.

Aceste fapte nu au putut trece neobservate și au determinat intensificarea împotrivirii popoarelor față de proiectele și planurile ticluite în vederea refacerii militarismului german.

In actuala situație în care primejdia planurilor militariste occidentale se resfrînge asupra unificării Germaniei, mișcarea împotriva remilitarizării și a intrării în vigoare a acordurilor de la Paris a cuprins întregul popor german. Observatorul ziarului american „Star" scria de curînd că departamentul de stat al S.U.A. privește cu „neliniște republica vest-germană ca un punct alarmant în ce privește ratificarea acordurilor de la Paris". „Germanii, scrie acest ziar, mai mult decît oamenii lor politici se îndoiesc tot mai mult dacă este rezonabil să accepte înarmarea..." Populația Germaniei occidentale își dă prea bine seama că prin adoptarea planurilor de remilitarizare s-ar pune capăt speranțelor de reunificare a Germaniei pe baze pașnice și democratice. In întreaga Germanie occidentală au loc demonstrații de protest împotriva acordurilor de la Paris. Reprezentanții guvernului de la Bonn care întocmesc planurile de formare a celor 12 divizii — prevăzute în acordurile de la Paris — încep să prevadă dificultăți în găsirea rezervelor umane necesare. Ingrijorarea cercurilor conducătoare vest-germane în legătură cu împotrivirea crescîndă a populației din Germania occidentală față de reînarmare este împărtășită într-o măsură tot mai mare și de presa americană. Exprimînd această îngrijorare, ziarul „New York Times" constată că „populația vest-germană este într-adevăr potrivnică remilitarizării".

In întreaga Europă occidentală crește de altfel în mod impetuos mișcarea de protest împotriva reînvierii wehrmachtului. Votul parlamentului francez, smuls prin presiuni și șantaj, nu a slăbit ci a intensificat împotrivirea față de planurile militariste ale cercurilor guvernante occidentale. Poporul francez exercită în momentul de față o puternică presiune asupra membrilor Consiliului Republicii pentru a-i sili să respingă acordurile de la Paris. Impotriva remilitarizării Germaniei occidentale s-au pronunțat pînă în prezent peste 4.500.000 de francezi care au semnat petiții de protest în acest sens. Consiliul național al păcii din Franța a hotărît ca între 14 și 28 februarie să organizeze săptămîna luptei poporului francez împotriva înarmării Germaniei. In Anglia, peste un milion de membri ai organizațiilor sindicale din Londra au adoptat o rezoluție în care își exprimă protestul împotriva acordurilor de la Paris. Pînă în prezent 48 de deputați laburiști ai parlamentului britanic au semnat o rezoluție prin care cer noi tratative între cele patru mari puteri în problema germană. Revista elvețiană „Contact" — la care colaborează oameni de diferite concepții politice și convingeri religioase — scria de curînd: „Inarmarea Germaniei occidentale reprezintă un pericol pentru viața noastră, pentru suveranitatea și pentru însăși existența Elveției. Numai organizarea unui sistem de securitate colectivă în Europa ar da Elveției garanții reale de independență și înflorire".

Proteste tot mai puternice se aud și în Statele Unite în ciuda campaniei propagandistice tot mai insistente a aparatului guvernamental. Publicația „Cotton Trade Journal" care apare la Memphis atrăgea atenția asupra primejdiei pe care o prezintă pentru occident o Germanie occidentală înarmată, întrucît „în Germania s-a dat frîu liber unor noi forțe, care nu pot fi controlate". „Există un vechi proverb latin — scrie ziarul mai departe — care spune: Ferește-te ca armele pe care le-ai dat prietenilor tăi să nu se întoarcă împotriva ta! S-a gîndit vreodată poporul american la acest lucru?"

Popoarele întregii lumi se gîndesc la consecințele posibile ale reînvierii mașinii de război agresive în Germania occidentală. Popoarele nu se pot împăca cu politica de reînviere a militarismului german căruia i se vor pune la dispoziție cele mai moderne mijloace de distrugere și nimicire în masă. Popoarele nu se pot împăca cu această politică a cercurilor imperialiste și luptă cu vigoare mereu sporită pentru zădărnicirea planurilor agresive ale acestora.

Pentru triumful păcii și al vieții!

Mesajul Eminenței Sale Șef Rabin dr. Moses Rosen către credincioșii Cultului Mozaic din R. P. R.

Iubiți credincioși,

De la un capăt la celălalt al lumii, pe deasupra barierelor artificiale ridicate între popoare, răsună în aceste zile o sfîntă chemare. E chemarea conștiinței umane ce se cutremură în fața nemărginitei primejdii ce pîndește însăși viața popoarelor. Ea se adresează tuturora, în toate graiurile; se înalță pe toate altarele, pătrunde pretutindeni, unde pulsează o inimă omenească.

„Străjerul care vede că vine sabia și nu sună din trîmbiță și nu ferește poporul și sabia vine și ia fără de veste o viață, a străjerului va fi vina iar dînsul răspunde de sîngele vărsat". (Jehezkel 33—6).

Cum am putea oare, noi străjerii credinței sfinte, paznicii sufletelor voastre să zărim primejdia fără s-o vestim?

Cum am putea oare, noi înfățișătorii lui Torat Haim, „învățătorii vieții" să nu ne ridicăm împotriva acelora care fac să plutească nemiloasa coasă a morții deasupra capetelor voastre, fără să ne încărcăm conștiințele cu o imensă răspundere?

In palatele slujitorilor lui Mamon de dincoace și de dincolo de ocean se pregătește dezlănțuirea unei catastrofe mondiale. Același profet Jehezkel ni-i zugrăvește în adevărata lor înfățișare pe acești negutători ai crimei.

„Dregătorii lor sînt lupi prădalnici, gata să verse sînge, să piardă sufete ca să cîștige cîștig nedrept". (Jehezkel 22—27).

Bombe atomice și hidrogenice în mîinile wehrmachtului: cele mai pustiitoare arme în mîinile celor mai groaznici călăi ce-a cunoscut vreodată istoria. Iată primejdia pentru înlăturarea căreia se mobilizează acum masele populare de pretutindeni.

Noi, evreii, am plătit un greu tribut de sînge molohului nazist. Șase milioane de frați și surori au pierit în cumplite chinuri, prin cele mai sălbatice metode de exterminare. Călăii acestor martiri capătă azi în mînă arme care să le dea posibilitatea de a pregăti Ausschwitz-uri pe scară mondială.

Cu întreaga noastră energie, noi spunem un NU categoric acestor satanice uneltiri. Nu mai vrem să fim la fel „cu vitele care sînt duse să fie înjunghiate". Nu mai vrem ca flăcările să nimicească rodul muncii noastre, ca doliul și jalea să pătrundă în căminele noastre.

Impreună cu întreaga omenire vrem pace. Vrem ca minunatele descoperiri ale tainelor naturii să fie puse în slujba binelui, a tămăduirii rănilor trecutului, a propășirii și bunei stări pentru cei mulți. Știința, acest dar divin ce-l posedă și dezvoltă oamenii, să contribuie la înfrumusețarea și înnobilarea vieții și să înceteze de a fi un mijloc de nimicire a creației.

Vă chemăm, iubiți credincioși, în numele D-zeului luminei și al vieții: SEMNAȚI APELUL DE LA VIENA, apelul menit să risipească bezna războaielor și să aducă triumful vieții împotriva morții.

Vă chemăm, în numele Torei, sfînta învățătură a adevărului și dreptății, SEMNAȚI APELUL, care întruchipează crezul în adevăr al omenirii, care reprezintă uriașa forță a luptătorilor pentru dreptate din toate țările lumii.

Vă chemăm, în numele milioanelor de vieți ce au fost jertfite în ultimele războaie, SEMNAȚI APELUL, care înseamnă salvarea vieții voastre și a familiilor voastre.

„Pacea să domnească în întreaga voastră strădanie, liniștea în căminele voastre" (Psalmi 122—7).

Aceasta e binecuvîntarea Stăpînului din Ceruri către toți cei ce luptă pentru pace între popoare, pentru asigurarea muncii liniștite a ziditorilor unei lumi noi. Aceasta e binecuvîntarea ce v-o adresăm vouă tuturor acelor ce îmbinați ruga și munca voastră pentru împlinirea acestor mărețe idealuri.

Dr. MOSES ROSEN
Șef Rabin al Cultului Mozaic din Republica Populară Romînă

Au semnat Apelul

Oamenii muncii din patria noastră semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii, înfierînd cu tărie uneltirile cercurilor agresive din occident care pregătesc războiul atomic.

Pînă acum, în regiunea Suceava au fost strînse peste 120.000 de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Un mare număr de semnături au fost adunate de cele 2.800 de echipe ale comitetelor de luptă pentru pace

Semnînd Apelul, minerul fruntaș Teodor Pușcașu din bazinul carbonifer Valea Dornei a declarat: „Urăsc pe cei care vor să submineze viața și munca noastră pașnică. Sînt hotărît să-mi întăresc semnătura pusă pe Apel, dînd patriei tot mai mult minereu".

Și în regiunea Hunedoara continuă cu însuflețire campania de strîngere de semnături pe Apelul Păcii. In ultimele 8 zile au fost adunate în întreprinderi și instituții, la orașe și la sate, 198.200 de semnături.

Peste 3.300 de echipe, alcătuite din membri ai comitetelor de luptă pentru pace din regiunea Cluj au strîns de asemenea în ultimele două zile zeci de mii de semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Cu prilejul diferitelor adunări care au avut loc săptămîna aceasta în întreprinderile și instituțiile din Cluj, Turda, Cîmpia Turzii, Zalău etc., în unitățile socialiste ale agriculturii, la căminele culturale sau în cartiere, au semnat Apelul aproape 133.500 de cetățeni.

Campania de strîngere de semnături pe Apel se desfășoară cu amploare și în Regiunea Autonomă Maghiară. Pînă acum, peste 7.500 de cetățeni din Tg. Mureș au semnat Apelul Păcii. (Agerpres)

Pentru pace, pentru progres

Ing. Al. Priadcenco
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Am semnat cu încredere, alături de fiecare om cinstit, „Apelul către popoarele lumii", lansat la Viena de Consiliul Mondial al Păcii. Prin semnătura dată mi-am arătat indignarea împotriva cercurilor agresive imperialiste pentru care energia atomică reprezintă mijlocul de exterminare în masă a oamenilor, mijlocul cu ajutorul căruia speră să-și poată instaura stăpînirea în lumea întreagă.

Sînt ferm convins de importanța covîrșitoare a întrebuințării energiei nucleare în scopuri pașnice, a minuirii dirijate a acestei imense forțe, pentru dezvoltarea tuturor ramurilor de activitate.

Progresul în viitor al științelor agronomice depinde în cea mai mare măsură de folosirea dirijată a energiei nucleare asupra plantelor și animalelor. Cu ajutorul atomilor marcați, procedeu pus în practică în U. R. S. S., se determină astăzi procesele intime ale metabolismului ce se petrec în fiecare organism sub influența mediului înconjurător, care au un rol hotărîtor asupra creșterii și dezvoltării organismelor. Deslegarea acestei probleme permite în viitor crearea de noi soiuri de plante și rase de animale, mult mai productive decît cele existente. Experiențele din Uniunea Sovietică arată că acțiunea izotopilor radioactivi asupra hranei plantelor și animalelor ridică simțitor productivitatea și vitalitatea lor.

Energia nucleară va face cu prețul crearea de uriașe rezervoare și bazine de retenție a apei în regiunile secetoase, extinderea culturilor irigate, și va permite creșterea puternică a producției agricole. Combustibilul atomic fiind cel mai ieftin și de cea mai bună calitate, va putea fi folosit în viitor în lucrările de mecanizare și electrificare a agriculturii. Folosirea combustibilului atomic permite extinderea la maximum a culturilor forțate în sere și în case de vegetație, mai ales a legumelor și a zarzavaturilor, în orice anotimp al anului. Vom putea produce oricînd legume proaspete pentru hrana populației.

Am semnat Apelul cu încredere nestrămutată în victoria forțelor păcii, împotriva celor ce pun la cale războiul atomic, am semnat pentru întărirea și înflorirea patriei mele

La un punct de agitație

Punctul de agitație nr. 3 din raionul Stalin. In sala primitoare s-au adunat numeroși locuitori din împrejurimi pentru a-și spune cuvîntul lor în apărarea păcii, împotriva războiului atomic pe care îl urzesc imperialiștii.

„Cei care au înecat pămîntul Coreei în sînge, a spus Marcu Branga, pregătesc astăzi cu febrilitate planuri războinice, ne amenință cu un război atomic. Semnînd Apelul de la Viena, avertizăm pe maniacii atomici că vom ști să ne apărăm înfăptuirile de pînă acum".

După Marcu Branga au luat cuvîntul gospodinele Tatiana Laron, Elena Crivoi și alții. După ce și-au așternut cu bucurie și încredere semnătura pe Apelul de la Viena, mulți dintre ei și-au exprimat dorința de a merge în zilele următoare pe străzile lor pentru a strînge semnături pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. (Agerpres)

Emisiunea postului de radioficare

16 februarie. Sirena Griviței a sunat ca în fiecare zi sfîrșitul schimbului. Călătoarea Aristița Goghie și-a dezbrăcat halatul de lucru, și-a luat paltonul și a apucat pe una din străduțele cartierului ceferist Steaua. In urma ei veneau Vintilă Costache, Elena Nițulescu, Octavian Bratu, Dumitru Dumitrescu și alții. Muncitori, tehnicieni sau funcționari la atelierele „Grivița Roșie", se duceau să prezinte la Centrul de radioficare al raionului Grivița Roșie un program artistic închinat luptei pentru pace.

Crainicul anunță deschiderea emisiunii. Unul după altul se succed apoi corurile, recitările și cîntecele executate de soliști vocali, de orchestra de balalaici a clubului Grivița Roșie. Din fiecare cîntec, din fiecare poezie, se revarsă puternic dragostea pentru tot ce se înfiripă azi cu mîinile și sub ochii noștri.

In fața microfonului vine maistrul montor Constantin Zamfirescu. El este unul dintre foștii greviști din '33. In cuvinte simple și calde el împărtășește suferințele îndurate de ceferiști cu 22 de ani în urmă.

Maistrul Constantin Zamfirescu arată apoi cum în cinstea semnăturii pusă pe Apelul de la Viena, el și cu oamenii din partida sa depășesc zilnic norma cu peste 70 la sută.

Invățătoarea Eugenia Mirea, directoarea școlii nr. 174 fete, s-a adresat mamelor elevelor de la această școală, cerîndu-le să apere cu hotărîre viața copiilor lor, să lupte împotriva celor ce vor să dezlănțuie un nou măcel.

Cînd emisiunea a luat sfîrșit gîndul tuturor s-a îndreptat cu bucurie spre viața nouă pe care ei o clădesc cu mîinile lor și pe care sînt hotărîți s-o apere.

Reuniune la Moscova consacrată „Zilei Ceferiștilor"

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova, la Casa Centrală de cultură a feroviarilor a avut loc o reuniune prietenească a lucrătorilor din transporturi romîni și sovietici, consacrată „Zilei Ceferiștilor"

La reuniune au fost de față fruntași ai nodului feroviar Moscova. Prezidiul reuniunii a fost format din membri ai delegației feroviarilor romîni în frunte cu Ionel Diaconescu, ministrul Căilor Ferate al Republicii Populare Romîne, reprezentanți ai ambasadei Republicii Populare Romîne, funcționari superiori ai Ministerului Căilor de Comunicație și ai Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din transporturile feroviare ale U.R.S.S., inovatori din transporturi.

Deschizînd reuniunea, șeful direcției politice a Ministerului Căilor de Comunicație, Gavril Ciumacenko, a transmis un salut călduros feroviarilor romîni din partea tovarășilor lor sovietici. Alexandr Lanșin, secretar al C.C. al Sindicatului muncitorilor din transporturile feroviare, a subliniat că între feroviarii din U.R.S.S. și Romînia se dezvoltă cu succes legături de prietenie. Oamenii muncii din transporturi din cele două țări fac schimburi de experiență în muncă.

Gheorghe Covaci, reprezentant al feroviarilor romîni, a vorbit celor prezenți despre succesele feroviarilor din Romînia.

Mecanicul de locomotivă Viktor Blajenov, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S., și-a împărtășit impresiile despre călătoria în Romînia. Despre întîlnirile avute cu colegii romîni a vorbit și Vasili Osipov, Erou al Muncii Socialiste.

In încheiere a avut loc un concert la care și-au dat concursul colectivele artistice de amatori ale Casei centrale de cultură a feroviarilor, precum și studenți romîni care învață în instituțiile superioare de învățămînt din Moscova.

Vase comerciale romînești în drum spre patrie

Multe din vasele comerciale care navighează sub pavilionul Republicii Populare Romîne se găsesc acum în drum spre patrie, avînd pe bordul lor diferite mărfuri. Acum cîteva zile, în portul Constanța a ancorat vasul „Sulina", care a adus cîteva sute de tone de fructe citrice și sămînță de cînepă. Peste cîteva zile va intra în port și vasul „Friedrich Engels", care a încărcat dintr-un port francez mărfuri pentru țara noastră.

Vasul „Midia", care a transportat mărfuri în Grecia, va aduce de acolo importante cantități de măsline și fructe citrice, iar vasul „Constanța", după ce a încărcat piper în Port-Said, s-a oprit în drum spre țară și la Istambul pentru a încărca o cantitate importantă de sămînță de cînepă. Vasul „Ardealul" este în drum spre Anglia, unde duce mărfuri romînești, iar la înapoiere va aduce din Franța mărfuri pentru țara noastră. (Agerpres)

Cercuri de folcloriști amatori

In urma primei conferințe pe țară a folcloriștilor, în diferite regiuni ale țării s-a afirmat existența unui tot mai mare număr de folcloriști amatori. Anul trecut s-au înființat primele cercuri permanente de studii și cercetări folclorice, ca de pildă cel de la Sibiu, care cuprinde peste 300 de folcloriști amatori, cel de la Bacău, etc.

Pentru a cunoaște anumite probleme legate de folcloristica romînă, Institutul de Folclor din București organizează numeroase conferințe și prezentări, în școli, cluburi muncitorești și studențești.

La Casa de Cultură a Sindicatelor, Casa Centrală a Armatei, Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin", clubul muncitoresc „Grivița Roșie", etc. au avut loc, printre altele, prezentări ca: „Armata în cîntecul popular", „Valoarea educativă a basmului", „Folclorul și mișcarea artistică de amatori".

DIN MUNCA ȘI VIAȚA CEFERIȘTILOR

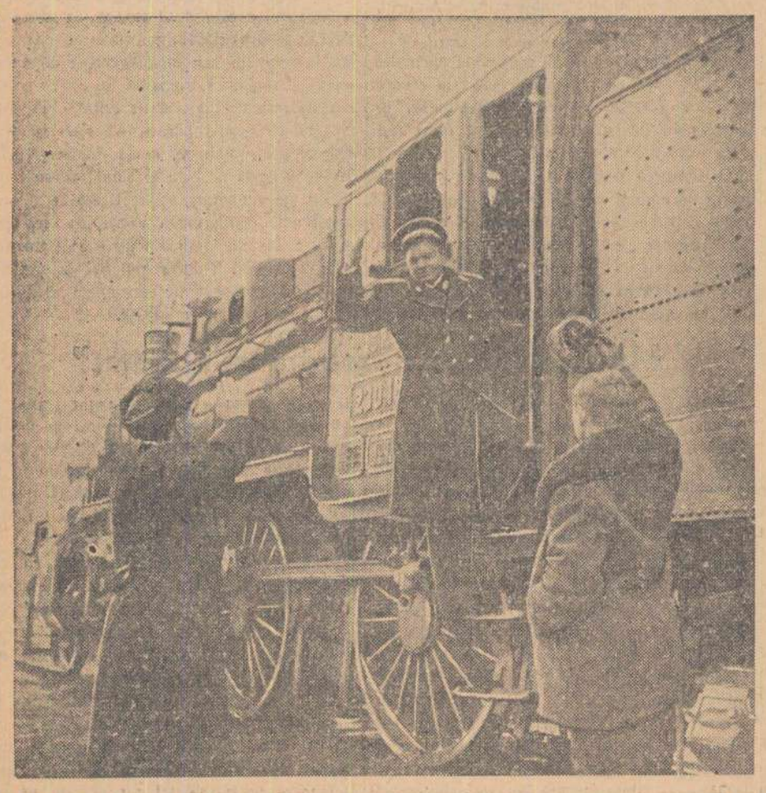

Ceferiștii își aduc contribuția lor prețioasă la înflorirea economică a țării. Conducînd trenurile de persoane, ori pe cele care transportă mărfuri, mecanicii, fochiștii și alături de ei muncitorii din depouri și din atelierele de reparații luptă pentru realizarea la timp și în bune condițiuni a sarcinilor de plan din domeniul transporturilor.

Munca vrednicilor ceferiști se bucură în anii regimului de democrație populară de-o dreaptă răsplată. Locuințe muncitorești, cluburi, școli, sînt puse la îndemîna lor.

In clișeul din stînga: „Drum bun, tovarășe Popa", îi urează tovarășii de depou înainte de plecarea în cursă. Și peste puțin timp locomotiva condusă de mecanicul Ion Popa de la depoul C.F.R. București-Triaj va pleca la drum.

In clișeul din mijloc: In sala de lectură a clubului Atelierelor C.F.R. „Griviția Roșie" este cald și plăcut. Numeroși cititori găsesc aci diferite cărți pe care le pot citi în cele mai bune condițiuni.

In clișeul din dreapta: In anii puterii populare s-au construit în diferite regiuni ale țării numeroase locuințe pentru ceferiști. Fotografia noastră arată unul din blocurile date în folosință ceferiștilor în cartierul C.F.R. Griviția Roșie.

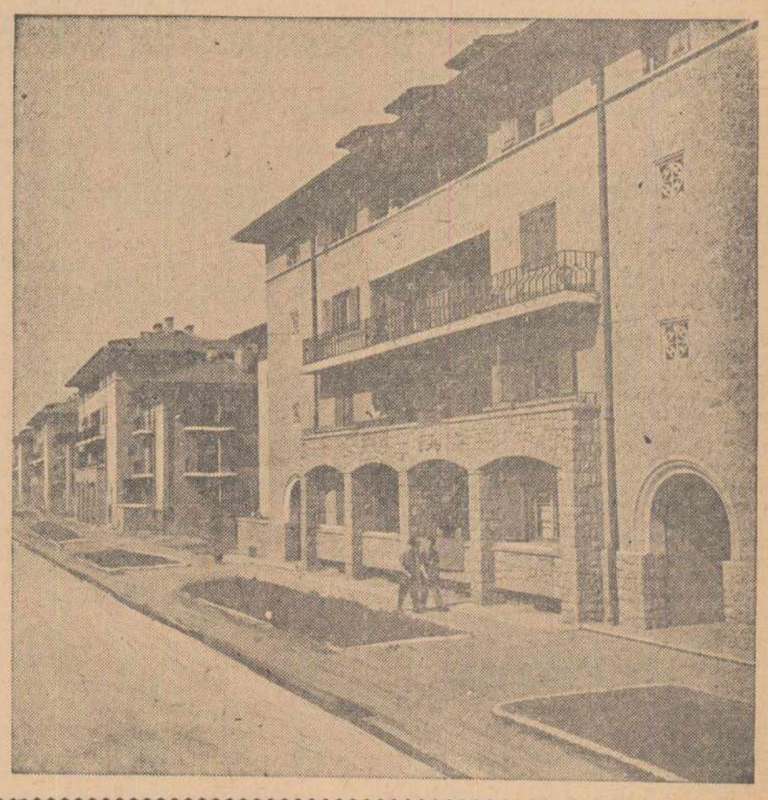

Cititorii ne sesizează

I. Creangă, preşedintele cooperativei din comuna Marga, raionul Tr. Severin, este mare amator de muzică, — ne scrie cetăţeanul Vasile Zorilă. Faptul ar fi lăudabil dacă din această cauză interesele cooperativei n-ar avea de suferit. Dar iată ce se-ntîmplă. In fiecare simbătă dimineaţa preşedintele I. Creangă îşi ia instrumentele muzicale sub braţ şi porneşte la nunţile şi petrecerile unde este solicitat să cînte. Din aceste „turnee" se întoarce miercuri pe seară, mahmur, obosit şi nervos. Îi rămîn apoi două zile (joi şi vineri) în care timp să se ocupe şi de treburile cooperativei. Că nu-i ajunge acest timp, ştiu toţi cei care au nevoie de ceva de la cooperativă. Aici lipsesc mărfurile de strictă necesitate ca zahăr, sare, petrol, untdelemn. Rafturile sînt neîngrijite şi murdare, mărfurile aruncate la nimereală. Faţă de asemenea exemplu ceilalţi salariaţi au devenit şi ei „melomani". Cîntîndu-i în strună preşedintelui, ei nu găsesc nimic de criticat în activitatea lui, crezînd că în felul acesta, nimeni nu le va cere socoteala pentru că deschid şi închid magazinul cînd vor.

Oare U.R.C.C. Tr. Severin nu poate găsi o soluţie pentru înlocuirea activităţii „muzicale" a colectivului cooperativei cu una mai potrivită intereselor cooperativei?

★

Tov. Gherasim Trifa, ne scrie că lîngă sfatul popular al comunei Risculiţa, raionul Brad, se află lăsate sub cerul liber aproximativ 120 butoaie cu fructe pulpate şi un număr de tot atîtea butoaie goale. Butoaiele nu sînt nici adăpostite şi nici păzite. Ele aparţin fabricii de marmeladă din Gurahonţ, regiunea Arad, care le-a lăsat aci încă din vara anului 1954.

De altfel, conducerea fabricii este „recidivistă" în această materie. Acum vreo doi ani a lăsat în satul Bulzeşti o serie de ambalaje fără nici o pază, ambalaje pe care le-a transportat abia după ce a fost criticată prin presă.

După cum se vede şi de data aceasta aşteaptă critica presei ca să-şi ridice butoaiele. Cei care controlează această fabrică nu au nimic de zis de „grija" ce-o arată conducerea faţă de bunurile încredinţate?

★

Dacă ai ocazie să mergi noaptea cu trenul spre Fălticeni, privirea îţi este atrasă de luminaţia puternică ce se revarsă de la Combinatul forestier aflat la marginea oraşului. Intrînd în oraş însă, dai de un întuneric de nepătruns. Eşti nevoit să te retragi de timpuriu în casă. Funcţionarii încetează lucrările înainte de vreme. Dacă-l întrebi pe tov. Cucinschi de la întreprinderile comunale cînd se rezolvă problema luminii în oraş, îţi răspunde invariabil „peste o săptămînă".

Am trei ani de cînd locuiesc în acest oraş şi acelaşi răspuns l-am auzit de multe ori — ne scrie tov. Ion Iurcă. Acum am păşit în al patrulea, dar în oraş tot întuneric este. Mă întreb — îşi încheie cititorul nostru scrisoarea — cînd va fi rezolvată problema luminii în oraşul Fălticeni?

Cititorul aşteaptă răspuns la această întrebare şi măsuri corespunzătoare din partea sfatului popular orăşenesc Fălticeni, că pe cel al întreprinderilor comunale îl ştie.

Deputaţii şi alegătorii lor

Cum rezolv propunerile cetăţenilor

Circumscripţia electorală orăşenească Nr. 27 din Sibiu, unde am fost aleasă deputată, se află în cartierul muncitoresc Cibin. Ea este formată din străzile Honterus şi Bernard Andrei. Aici locuiesc muncitori ceferişti şi de la întreprinderile „Independenţa", „Libertatea" şi „7 Noiembrie", funcţionari, pensionari ai diferitelor întreprinderi şi instituţii din oraş şi alţi cetăţeni. Cu ani în urmă, străzile din această circumscripţie electorală, ca de altfel întreg cartierul Cibin, nu se bucurau de atenţia celor care gospodăreau treburile oraşului. In anii puterii populare însă situaţia s-a schimbat radical. Dorinţa oamenilor muncii de a avea un cartier frumos găseşte sprijinul organelor în drept.

De la data alegerii mele ca deputată în sfatul popular orăşenesc Sibiu, a trecut mai bine de un an. In acest răstimp s-au obţinut o serie de realizări datorită felului în care cetăţenii au răspuns la acţiunile de înflorire a oraşului iniţiate de comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc. Eu personal am căutat să am o legătură cît mai strînsă cu alegătorii mei. Acest lucru m-a ajutat să-i cunosc mai bine, să le cunosc frămîntările, iar în măsura posibilităţilor am căutat să contribui în mod efectiv la rezolvarea justă şi la timp a propunerilor, cererilor şi sesizărilor lor. Fără îndoială că succesele din circumscripţia mea electorală — şi în special cele privind rezolvarea cererilor şi propunerilor alegătorilor — n-ar fi fost posibile fără sprijinul comitetului executiv.

Trebuie să arăt că la început îmi venea greu. In circumscripţia mea electorală, oamenii au ridicat numeroase probleme care necesitau rezolvare. Adesea, întoarsă de la locul meu de muncă, mă gîndeam cu ce să încep. Acesta era lucrul principal. Ca deputată, îmi dădeam seama de cinstea ce mi-a fost făcută, dar totodată eram conştientă de îndatoririle ce-mi reveneau. In acest sens am primit un sprijin însemnat din partea comitetului executiv, care mi-a arătat că a ţine o legătură strînsă cu alegătorii nu este suficient. Mi s-a lămurit faptul că pentru a mă putea achita cu cinste de sarcinile ce-mi sînt încredinţate trebuie ca să cunosc oamenii, frămîntările şi nevoile lor. Cu alte cuvinte am fost ajutată să fac primii paşi.

Îmi amintesc de pildă, că la începutul anului 1954, în cadrul unei consfătuiri cu alegătorii, tovarăşa Maria Plasner mi-a spus:

— N-ar fi bine, tovarăşă deputată, să trecem la refacerea celor două podeţe care leagă strada Bernard Andrei cu străzile Democraţiei şi Simion Bărnuţiu?

Această propunere a fost susţinută şi de tov. Alexandru Turi, Maria Bordea şi alţii. Cu sprijinul comitetului executiv care — în urma sesizării mele — s-a îngrijit prin secţia de gospodărie comunală, de procurarea materialelor necesare şi prin munca voluntară a cetăţenilor, în scurt timp cele două podeţe au fost gata.

Mai erau unele probleme care constituiau o greutate pentru cetăţenii din circumscripţia mea electorală. Astfel, unele produse alimentare şi industriale, ca ulei şi încălţăminte pentru copii, lipseau din magazinele de stat din cartier. Comunicîndu-mi-se de către alegătorii mei această situaţie, la rîndul meu, eu am adus-o la cunoştinţa comitetului executiv, insistînd să fie rezolvată cît mai urgent. Acum, în circumscripţia electorală orăşenească Nr. 27, aprovizionarea cetăţenilor cu diferite produse alimentare şi industriale s-a îmbunătăţit în mod simţitor.

O atenţie deosebită acordă cetăţenii din circumscripţia mea aspectului cît mai civilizat al caselor, curţilor şi străzilor. La propunerea tov. Maria Vlad şi a altor cetăţeni, am sesizat comitetul executiv că cetăţenii din circumscripţie au nevoie de unele materiale ca scîndură, ţevi şi altele. Rezolvîndu-le în mod favorabil cerinţele, cetăţenii şi-au reparat gardurile, au astupat scurgerile de la şanţuri, au extins reţeaua de gaz metan în casele lor. Toate acestea au fost efectuate prin muncă voluntară. In ultimul timp, la propunerea cetăţenilor, comitetul executiv ne-a ajutat să procurăm materialele necesare reparării cişmelei din strada Bernard Andrei şi să refacem pavajul din jurul acesteia.

De asemenea, în cadrul acţiunii de înfrumuseţare a oraşului iniţiată de comitetul executiv, cetăţeni ca Simion Bobiş şi Mina Holerca mi-au făcut cunoscut că şi ei vor să planteze pomi pe străzile unde locuiesc. Ducîndu-mă cu această cerere la comitetul executiv, ea a fost aprobată. In urma rezolvării favorabile a acestei cereri cetăţenii au muncit voluntar săpînd gropi şi plantînd circa 250 pomi.

In prezent, aspectul străzilor din circumscripţia electorală orăşenească Nr. 27 este mai plăcut, mai atrăgător şi fiecare cetăţean de aici se simte mîndru de faptul că a contribuit şi el la obţinerea acestor realizări.

Acestea sînt rezultate pozitive, realizări obţinute ca urmare a strîngerii legăturilor cu alegătorii, cît şi a rezolvării cererilor, propunerilor şi sesizărilor lor. Asta însă nu-i deajuns. Trebuie să spun că mai sînt încă probleme care îşi aşteaptă rezolvarea, ca de pildă îmbunătăţirea aprovizionării cu apă prin extinderea instalaţiilor necesare şi pe străzile Bernard Andrei şi Honterus. Lumina electrică constituie încă o problemă care trebuie rezolvată. Avînd însă o legătură permanentă cu alegătorii şi cu comitetul executiv, sînt convinsă că toate aceste probleme şi altele ce se vor mai ivi vor fi rezolvate şi că împreună — deputat şi alegători — vom obţine noi realizări. Sînt hotărîtă ca şi în viitor să fiu mereu în mijlocul alegătorilor mei, să-i cunosc şi mai bine, să cunosc problemele ce-i preocupă, să caut să rezolv şi mai bine cererile, propunerile şi sesizările lor. In acest fel cred că voi reuşi să-mi duc la îndeplinire cu şi mai mult succes mandatul încredinţat de alegători.

ANA MICU
deputată în circumscripţia electorală orăşenească Nr. 27 Sibiu

Numai promisiuni

In iarna anului 1953, cetăţenii oraşului Mediaş, au ales ca deputaţi în sfatul popular orăşenesc pe cei mai harnici şi mai destoinici muncitori, intelectuali şi gospodari. In timpul care a trecut de atunci, multe s-au înfăptuit în oraşul nostru: au fost reparate mai multe străzi, reţeaua electrică şi cea de gaz metan au fost extinse, au fost construite noi clădiri social-culturale. Oraşul în care locuim a devenit mai frumos.

La 20 decembrie 1953, noi, cetăţenii din circumscripţia electorală Nr. 56, am ales cu dragoste şi încredere pe tov. Gh. Szutkovschi ca să ne reprezinte în sfatul popular al oraşului. Atunci, ca şi în prezent, tov. Gh. Szutkovschi îndeplinea funcţia de contabil şef la întreprinderea „Vasia Vasilescu". Alegîndu-l ca deputat, noi cetăţenii din circumscripţia electorală Nr. 56 ne-am exprimat încrederea că tov. Gh. Szutkovschi va fi mereu în mijlocul nostru, căutînd să ne cunoască preocupările, ajutîndu-ne să rezolvăm cererile, propunerile şi sesizările noastre juste.

In puţinele întîlniri pe care le-a avut după alegeri cu noi, tov. Gh. Szutkovschi ne-a promis că vom munci laolaltă pentru înfrumuseţarea şi buna gospodărire a circumscripţiei. In cadrul acestor întîlniri, noi alegătorii am ridicat şi unele probleme privind curăţenia şi întreţinerea străzilor, am ridicat obiecţii la adresa comitetului executiv al sfatului popular orăşenesc şi am făcut şi unele propuneri. De atunci însă a trecut multă vreme, în care tov. Gh. Szutkovschi — ca deputat al nostru — n-a găsit de cuviinţă să ne informeze despre răspunsul dat de comitetul executiv al sfatului popular orăşenesc. Din această cauză — şi mai precis din cauza nepăsării deputatului nostru, Gh Szutkovschi — noi alegătorii nu ştim dacă propunerile noastre au fost considerate juste sau nu, dacă pot fi înfăptuite şi în ce măsură.

Actualmente, tov. Szutkovschi credem că e şi uitat că e deputatul nostru. De luni de zile noi nu l-am mai văzut printre noi. In această circumscripţie electorală locuiesc muncitori, ingineri, funcţionari, tehnicieni şi alţi oameni ai muncii. Toţi arată preocupare în legătură cu problemele gospodăreşti-edilitare ale circumscripţiei, toţi vor să facem aici ceva folositor, să înfrumuseţăm circumscripţia. Dar cum să discutăm frămîntările noastre cu deputatul nostru, dacă tov. Gh. Szutkovschi nu ţine seama de noi, de propunerile noastre?

Unele străzi din circumscripţia noastră sînt prost întreţinute. Strada I. C. Frimu, de pildă, necesită repararea pavajului pe anumite porţiuni, precum şi pavarea trotuarelor. De asemenea, iluminatul străzilor este prost făcut, iar unele lucruri indispensabile gospodăriilor noastre (ca de exemplu drojdia de bere), nu se găsesc în unităţile comerţului de stat din cartier cu toate că în reţeaua comerţului de stat din restul oraşului există în cantităţi destul de mari. Aceste probleme s-ar fi putut rezolva de mult timp cu sprijinul deputatului.

Sînt în circumscripţie unii cetăţeni — ce-i drept puţini la număr — care nu-şi îngrijesc faţada caselor, lasă gardurile nevărîte şi chiar stricate. Noi sîntem convinşi că şi această deficienţă ar fi putut fi înlăturată dacă deputatul nostru şi-ar fi dat osteneala să vină în mijlocul nostru, să stea de vorbă cu oamenii, să le arate îndatoririle ce le revin în legătură cu această problemă, să-i ajute în rezolvarea ei.

Tov. Gh. Szutkovschi nu participă cu regularitate nici la sesiunile sfatului popular, nu răspunde la chemările comitetului executiv al sfatului popular iar cînd totuşi participă, uită că e ales de unor cetăţeni şi nu scoate nici o vorbă despre circumscripţia sa electorală, despre problemele ce se frămîntă acolo. Dealtfel nici n-ar şti ce să spună, pentru că nu le cunoaşte. Şi dacă ne va ocoli mereu şi nu va veni în mijlocul nostru nu o să ne cunoască preocupările şi nu va reuşi să-şi îndeplinească mandatul ce i l-am încredinţat la 20 decembrie 1953.

Cu acest prilej ţinem să amintim tov. Gh. Szutkovschi că în oraşul nostru sînt şi alţi deputaţi. Aceştia însă îşi cunosc alegătorii, au o legătură strînsă cu ei, ţin seama de propunerile lor şi îi ajută ca să le rezolve. Ca exemplu putem da pe tovarăşii Anton Maier, deputat în circumscripţia electorală Nr. 62, Andrei Kloss, deputat în circumscripţia electorală Nr. 10 şi alţii.

Încheind puţinele noastre rînduri adresate tov. Gh. Szutkovschi îi cerem să-şi amintească că noi l-am ales deputat şi că în această calitate a sa noi îi pretindem să răspundă încrederii ce i-am acordat-o. Îi cerem să vină în mijlocul nostru şi să ne dovedească prin fapte şi nu prin vorbe că ne reprezintă în conducerea treburilor obşteşti. Totodată, ţinem să-i asigurăm de sprijinul nostru şi al tuturor cetăţenilor din circumscripţie, în toate acţiunile ce le va întreprinde, că vom munci cu sîrg la rezolvarea problemelor gospodăreşti-edilitare ale circumscripţiei, că — dacă va veni în mijlocul nostru — toţi vom fi alături de el în acţiunea de înflorire a circumscripţiei.

ANDREI SCHOTSCH, *str. Fintînei nr. 2*; ONORIU DUR, *str. I. C. Frimu nr. 22*; DUMITRU IONESCU, *str. I. C. Frimu nr. 15, alegători din circumscripţia electorală Nr. 56 din oraşul Mediaş*

★ ★ ★

Pe şantierul fabricii de penicilină

In jurul pătucului s-a strîns familia îngrijorată. Mama are ochii roşii, plînşi. De două zile copilul are febră mare. Obrajii îi sînt îmbujoraţi, respiraţia grea.

A sosit medicul. Toate privirile îi urmăresc cu nelinişte mişcările.

— Nu trebuie să vă speriaţi. Altă dată într-adevăr ar fi fost grav. Dar astăzi, după o doză de penicilină, infecţia va da înapoi ca prin farmec.

Penicilina. Iată un cuvînt care cu nu prea mulţi ani în urmă nu spunea nimănui nimic. De atunci însă, mii şi mii de oameni au învăţat să cunoască binefacerile acestui medicament.

In curînd vom avea penicilină românească. Pentru ca acest lucru să se realizeze cît mai repede, sute de constructori veniţi din toate colţurile ţării pe şantierul fabricii de antibiotice înfruntă cu eroism umezeala şi frigul iernii.

Tinereţe

Ceea ce te impresionează şi-ţi atrage atenţia de la prima vedere pe şantierul fabricii de penicilină sînt constructorii. Marea majoritate sînt foarte tineri. In ciuda acestui fapt, mulţi dintre ei au lucrat pînă acum şi la alte lucrări. Au sosit gata organizaţi în echipe de la Bicaz, de pe şantierele petrolifere, sau din alte locuri unde au înălţat construcţii trainice pentru cincinal. Alţii, în special localnici, învaţă abia acum tainele meseriei de constructor.

In pufoaice călduroase, robotesc harnici prin toate sectoarele şantierului, dispreţuind parcă încercările iernii de a le pune beţe în roate.

Vasile Buraga, secretarul organizaţiei de bază P.M.R. de pe şantier, e şi el tînăr. Mic de statură, cu mişcări domoale, răspîndeşte totuşi o energie şi o forţă care se comunică parcă tuturor celor din preajma sa. Vorbeşte cu atîta siguranţă, cu atîta încredere, încît îţi dai seama de la prima vedere că-şi iubeşte munca, că şantierul, oamenii îi sînt dragi şi apropiaţi.

L-am găsit în biroul şantierului în mijlocul unui grup de oameni care îl năpădeau cu întrebări. O femeie uscăţivă, cu capul ascuns într-o broboadă care îi lăsa descoperiţi doar ochii, venise dintr-un sat din apropiere să se angajeze pe şantier:

— Ori unde o fi, că nu mă tem eu de muncă. Şi nu strică să învăţ o meserie.

Vasile Buraga o ascultă cu interes şi bunăvoinţă şi apoi o îndrumă spre biroul de cadre. Va lucra deocamdată ca ajutor de zidar.

Din diversitatea întrebărilor şi sezisărilor, din mulţimea sfaturilor care-i sînt cerute, se vede uşor că secretarul organizaţiei de bază şi-a cîştigat încrederea şi simpatia oamenilor.

Plecăm împreună să vizităm sectoarele viitoarei fabrici de penicilină. Vasile Buraga e mîndru de fiecare om, de fiecare faptă. Şi are de ce.

Cu un huruit puternic, un tractor Kirov trage după el un cogeamite cazan, lung cît mai multe etaje. Cît îi el de solid, tractorul pare o ginganie minusculă pe lîngă uriaşul fermentator sosit din U.R.S.S. Să minuieşti asemenea utilaje, să le transporţi şi să le instalezi, nu-i lucru de şagă. Dar echipa de montaj condusă de Marin Drăgan are şi experienţă, are şi hotărîre de a învinge. Aşa cum a învins toate greutăţile şi cînd a lucrat la montarea fabricii de ciment din Medgidia.

— Hei ruup!... Tractoristul Vasile Gherase trage din răsputeri maneta, dar cazanul s-a împotmolit. Rebelă, una din bilele de lemn aşezate dedesubt s-a desprins. Primul care a sărit să pună mîna a fost Vasile Buraga. Treaba s-a făcut iute şi bine.

Pornim mai departe. Tov. Buraga ne povesteşte de dificultăţile de montare a acestor fermentatoare uriaşe. Ele străbat trei etaje ale corpului principal, trecînd prin stratul gros de beton. Inginerii montori s-au văzut la mare încurcătură. Unii au propus ca fierbătoarele să fie tăiate la jumătate şi apoi, după montare, lipite la loc. Dar s-au găsit muncitori care să vină cu alte propuneri. Unul cu o idee, altul cu alta şi aşa pînă la urmă s-a venit de hac şi fierbătoarelor. Acum trei dintre ele stau cuminţi pe făgaşul lor, iar altele aşteaptă să fie instalate.

— Aşa sînt muncitorii noştri, încheie cu mîndrie secretarul organizaţiei de bază. Şi cînd vorbeşte de Artur Daşchievici, de Favu, de dulgherul Ioan Amăriuţei, şeful brigăzii U.T.M. nr. 1, în glas i se citeşte aceeaşi dragoste, acelaşi respect faţă de oameni şi munca lor.

Creşte construcţia

Probabil că mulţi cititori îşi imaginează că o fabrică de penicilină trebuie să fie asemănătoare ca dimensiuni unui laborator, poate ceva mai mare, în care, după un oarecare proces chimic, medicamentul gata fabricat este pus în fiole. Aşa mi-am închipuit pînă la vizitarea fabricii.

Am găsit însă acolo o construcţie de proporţii uriaşe, o adevărată uzină, cu numeroase hale înalte de mai multe etaje. Asupra unui lucru nu m-am înşelat însă. Asupra aspectului de laborator. Deşi clădirile sînt încă crude, nefinisate, este uşor să întrevezi de pe acum condiţiile cu totul deosebite de lucru de care se va bucura personalul acestei uzine-laborator.

Văzînd această uriaşă aşezare, aceste clădiri, acest furnicar de constructori, ţi-ai putea închipui cu greu că nu mai departe decît cu doi ani în urmă în aceste locuri nu era decît un deal lutos de unde localnicii adunau lut pentru nevoile casei.

Mîna omului a ridicat aici însă un lăcaş închinat sănătăţii poporului. Şi dacă marele şantier trăieşte astăzi din plin, dacă încă în cursul acestui an fiole de penicilină purtînd inscripţia „Fabricat în R.P.R." vor aduce alinare acolo unde este suferinţă, acest lucru îl datorăm în mare măsură ajutorului oamenilor sovietici.

Şiruri lungi de vagoane se opresc zilnic în dreptul magaziilor încăpătoare ale fabricii. Din ele se descarcă cu grijă lăzi mari purtînd inscripţii sovietice care conţin piese care de care mai ciudate şi mai complicate. Montate cu grijă, aceste piese formează utilajul care produce pe scară industrială ciuperca dătătoare de sănătate. Cot la cot cu montorii români, specialiştii sovietici ajută la instalarea preţiosului utilaj.

Indirect, expresia ajutorului frăţesc al oamenilor sovietici am întîlnit-o şi în marea hală a compresoarelor. Aici se lucrează după metoda înaintată sovietică cunoscută sub numele de „în lanţ". In hală lucrează în acelaşi timp şi zidari, şi dulgheri, şi electricieni, şi montori. Astfel, în timp ce într-o aripă a clădirii se mai lucrează la zidărie, în alta utilajul este deja montat, gata să intre în funcţiune. Creind o puternică emulaţie între diferitele categorii de meseriaşi, permiţînd un lucru continuu în toate sectoarele, noua metodă dă posibilitate sporirii simţitoare a productivităţii muncii.

Aspectoase, pline de măreţie apar şi clădirile care adăpostesc staţia frigorifică şi centrala termică. Utilajele gata instalate, coloşi de oţel, sînt gata să trimită amoniac gazos pentru răcire sau aburi necesari procesului de producţie. Dar ceea ce apare cu totul surprinzător este atelierul mecanic. O adevărată mică uzină metalurgică dotată cu strunguri, raboteze, maşini de găurit dintre cele mai perfecţionate. Hala mare, luminoasă, cu aeroterme, cu aer condiţionat, pavată cu plăci de mozaic, este curată ca o farmacie. Uşi laterale duc în alte ateliere mai mici. Iar la etaj, sînt birourile: cămere spaţioase, cu parchet. Totul vădeşte grija pentru ca cei ce vor munci în noua fabrică să se bucure de condiţii cît mai bune de lucru.

Vor mai trece cîteva luni şi pe porţile fabricii vor începe să iasă primele transporturi de sticluţe purtînd minunatul leac. Apoi, peste o perioadă de timp, cînd şi cealaltă hală centrală va intra în funcţiune, fabrica va începe să producă şi antibiotice de tipuri superioare. Datorită muncii rodnice a constructorilor şi montorilor, datorită ajutorului frăţesc al Uniunii Sovietice, o nouă construcţie a păcii va intra în funcţiune în ţara noastră. O nouă dovadă a grijii pentru om, pentru sănătatea şi fericirea lui.

PAUL MARIAN

LA O ŞCOALĂ DE ARTĂ POPULARĂ

In şcolile de artă populară din ţara noastră funcţionează diferite secţii: de teatru, coregrafie, artă plastică, instrumente, etc. Cursurile acestor şcoli sînt frecventate de numeroşi tineri şi vîrstnici care îşi cultivă aici talentul.

In clişeu: O oră de curs la secţia de clarinete de la şcoala de artă populară din Petroşani. Studenţi ai Institutului de Mine ascultă îndrumările profesorului.

Foto NICU VASILE

FOILETON

Plan model — muncă defel

In rîndurile ce urmează redăm o discuţie care a avut loc zilele trecute între preşedintele sfatului popular al comunei Vinători din regiunea Bîrlad, un corespondent al ziarului nostru şi... planul de muncă al sfatului popular comunal pe trimestrul I 1955. Discuţia se desfăşoară în felul următor: planul indică sarcinile ce trebuiau realizate în luna ianuarie; preşedintele arată ce s-a făcut în această lună, iar corespondentul pune întrebările necesare.

Arătăm de la început că cel mai mult va vorbi planul de muncă. Numele persoanelor se vor nota astfel: planul — pl., preşedintele — p., iar corespondentul — c.

Acum începem:

pl. La 3 ianuarie o şedinţă cu preşedinţii comisiilor permanente.

c. Ce s-a discutat la această şedinţă?

p. Nimic.

c. De ce?

p. Pentru că nu a avut loc.

pl. La 6, 8, 15 şi 24 ianuarie vor avea loc şedinţe ale comitetului executiv. Se va alcătui un plan de desfăşurare a acestor şedinţe în care se vor specifica problemele ce se discută şi numele şi pronumele raportorului.

c. Ce probleme s-au discutat în cele patru şedinţe?

p. Nici o problemă.

c. De ce?

p. Pentru simplul motiv că nu au avut loc şedinţele.

pl. La 20 ianuarie va avea loc o şedinţă de analiză a muncii comisiilor permanente.

c. Ce a reieşit la această analiză?

p. Nimic.

c. De ce?

p. Pentru că nu a fost făcută.

c. Cum e totuşi activitatea comisiilor permanente — bună sau rea?

p. Nu e nici bună, nici rea.

c. Dar cum e?

p. Nu e deloc.

pl. Am o nedumerire. In graficul, care e o anexă a mea, se prevede că sesiunea sfatului popular să aibă loc pe data de 26 ianuarie, iar în plan pe ziua de 24. ianuarie.

c. Cînd a avut loc sesiunea: la 24 sau la 26?

p. In ianuarie nu a avut loc niciodată.

pl. Fiecare comisie permanentă îşi va forma activul lărgit de cetăţeni.

c. Există aceste active?

p. Nu.

c. De ce?

p. Pentru că practic nu există nici comisii pe lîngă care să activeze active.

pl. Fiecare deputat va organiza odată pe lună cîte o consfătuire cu alegătorii din circumscripţia sa.

c. In ianuarie au avut consfătuiri cu alegătorii toţi cei 29 deputaţi din comună?

p. Nu.

c. Dar cîţi au avut?

p. Nici unul.

pl. Ori de cîte ori va fi nevoie comitetul executiv va prezenta dări de seamă în faţa ţăranilor muncitori în cadrul adunărilor de la căminul cultural.

c. In ianuarie s-a prezentat vreo dare de seamă?

p. Nu.

pl. Organizarea şi desfăşurarea alegerilor de delegate pînă la 31 ianuarie.

c. Cîte delegate s-au ales?

p. Nici una.

pl. Odată pe lună va avea loc o şedinţă pentru analiza muncii comisiei de femei.

c. Cum s-a desfăşurat această şedinţă în ianuarie?

p. Nu s-a desfăşurat deloc.

pl. Comitetul executiv se va îngriji de buna desfăşurare a cursurilor agrozootehnice de masă.

c. Cum se desfăşoară aceste cursuri?

p. Nu au început încă.

pl. Comitetul executiv va lua măsuri pentru păstrarea secretului de stat şi pentru întărirea vigilenţei în păstrarea documentelor, care vor fi bine încuiate în dulapuri cu bare de fier.

c. Şi acest plan îl ţineţi încuiat în dulapuri cu bare de fier?

p. Da.

c. Şi cînd îl scoateţi de acolo?

p. Cînd ne controlează tovarăşii de la raionul Focşani.

c. Dacă tovarăşii de la raion au constatat unele lipsuri în activitatea dvs., ce îndrumări v-au dat?

p. Da, ei au constatat că din cauza lipsei de hîrtie nu am făcut trei copii după planul de muncă, care ziceau şi ei că e foarte bun. Dar au luat măsuri operative. Acum avem hîrtie din belşug la cooperativă.

D. TARNAUCEANU

NOTE BIBLIOGRAFICE

Turek Svatopluk: „Botostroi"

Nu de mult a apărut în traducere românească romanul scriitorului ceh Turek Svatopluk, intitulat „Botostroi". Autorul, şi el un mic funcţionar al fostelor întreprinderi „Bata" (despre care tratează această carte) reuşeşte să surprindă cu multă fineţe şi spirit de observaţie cele mai caracteristice aspecte ale cruntei exploatări ce domnea în întreprinderile acestui Ford ceh pe vremea Cehoslovaciei burgheze.

Distrugerea personalităţii umane şi transformarea omului într-un simplu robot, înrobirea conştiinţei muncitorilor prin diverse „predici" despre „dreptul celor puternici" şi a „forţei pumnului" sînt unele aspecte tratate în lucrarea scriitorului ceh.

Bata, apare în roman ca prototip al lăcomiei, despotismului şi cinismului, care îmbracă adesea haina dementei şi a crimei.

Romanul a avut mult succes, de aceea c[illegible] rînd după apariţia sa, Bata a intervenit pe[illegible]tru interzicerea lui. In anii regimului de democraţie populară, romanul lui Turek Svatopluk a apărut din nou în librării. Datorită faptului că acest roman a fost scris acum 15 ani, el are, natural, unele lipsuri. Aşa de pildă, în carte nu este arătată puterea colectivului de muncitori, solidaritatea lui de nezdruncinat. Din această cauză, în oarecare măsură, tabloul vieţii din uzinele „Botostroi" este incomplet. Totuşi, romanul „Botostroi" apare ca un puternic document demascator al exploatării capitaliste.

Mihai Beniuc: „Partidul m-a-nvăţat"

După cum relevă şi titlul, poeziile lui Mihai Beniuc, din culegerea apărută la ESPLA, sînt închinate partidului, continuatorul celor mai bune tradiţii revoluţionare ale poporului nostru. Acest lucru îl sugerează poetul în oda „Partidului" care deschide cartea. După ce arată recunoştinţa faţă de partid a întregului popor eliberat (pe tot cuprinsul rominesc / Vologi îţi cîntă slavă ţie / Partid al celor ce muncesc), M. Beniuc aminteşte de vremea vechilor răscoale, a robiei şi suferinţei, vreme apusă pentru totdeauna „prin jertfa de eroi" ai partidului.

Poezii ca „Mesaj", „Misiune", „Partidul m-a -nvăţat" sînt mărturii grăitoare ale entuziasmului de care e însufleţit poetul, conştient de rolul său în lureşul prefacerilor revoluţionare. Poezia „Mesaj" înfăţişează un tablou semnificativ a ceea ce a apărut nou în viaţa patriei noastre (Fotoliul stă în locul unei laiţi... / Şi bec electric au în loc de epaiţ... / Tractoare vin, combinele apar... etc.). In acelaşi timp poetul condamnă tot ceea ce e vechi, tot ceea ce a dispărut (Vechi, boier, patron, stăpîn şi slugi / Sinteţi ale trecutului năluci) şi tot ceea ce e pe cale de dispariţie (Piei şi tu plug cu vite costelive!). Una din cele mai bune poezii din carte e „Zi de odihnă". De o mare concentrare, ea transmite o idee deosebit de scumpă oamenilor muncii, aceea că ei sînt stăpîni pe viaţa lor şi peste ţară.

Volumaşul „Partidul m-a -nvăţat" se încheie cu poezia „Imn" care cuprinde versurile pline de recunoştinţă ale poetului faţă de partidul celor ce muncesc, care i-a insuflat încredere în forţele lui proprii, în forţele poporului, în viitor.

RAID-ANCHETĂ

Pentru terminarea grabnică a reparațiilor la tractoarele și mașinile S. M. T.

Ne mai despart puține zile de începerea campaniei agricole de primăvară, campanie în care S.M.T. au de îndeplinit un volum de lucrări cu 38 la sută mai mare ca cel din primăvara trecută. Îndeplinirea sarcinilor sporite ce revin S.M.T. în apropiata campanie este determinată în principal de felul cum sînt executate lucrările de reparație la tractoarele și mașinile agricole, de pregătirea lor temeinică și la timp, astfel ca în momentul cînd vremea va permite, ele să poată porni la lucru și să funcționeze cu întreaga capacitate.

În legătură cu munca pentru terminarea la timp a reparațiilor, ziarul nostru a organizat un raid-anchetă ale cărui concluzii le publicăm mai jos:

Mai multă răspundere din partea conducerilor S. M. T.

Multe S.M.T.-uri din țară au reușit pînă în prezent să termine, sau să se apropie de sfîrșit cu repararea și revizuirea tractoarelor și mașinilor agricole care vor fi folosite la lucrările agricole de primăvară. Firește, ele au reușit să obțină aceste rezultate datorită aprovizionării din timp cu piesele de schimb necesare, datorită bunei organizări a muncii de reparații și unei preocupări intense din partea conducerilor respective. Așa se explică succesele remarcabile pe care le-au obținut S.M.T.-urile din regiunea Stalin care pînă la data de 15 februarie au terminat toate reparațiile.

Alături de regiunea Stalin se pot evidția și alte regiuni ca Regiunea Autonomă Maghiară, Baia Mare, Cluj și Arad. În Regiunea Autonomă Maghiară, de pildă, S.M.T.-urile au terminat reparația tractoarelor. Nu același lucru se poate spune despre regiunile Iași, Constanța, Galați, București, Hunedoara, etc. care sînt mult rămase în urmă cu reparațiile. S.M.T.-Mercurea Sibiu din regiunea Hunedoara, a reparat abia jumătate din numărul existent de tractoare. Dacă ne gîndim că S.M.T. Mercurea Sibiu în luna ianuarie obținuse o serie de rezultate bune, trebuie să constatăm că mersul încet al reparațiilor din ultimul timp se datorește spiritului de automulțumire de care a dat dovadă în primul rînd conducerea (director Ion Vlad și mecanic șef Richard Preissler) care a lăsat repararea tractoarelor să meargă de la sine.

Asemenea situații sînt întîlnite și la S.M.T. Alba Iulia unde nu s-a realizat nici pe jumătate din planul reparațiilor la tractoare. Mecanicul șef Niculae Roată pe lîngă că manifestă lipsă de răspundere pentru sarcinile ce-i revin, nu trece cu zilele pe la atelierul stațiunii pentru a vedea măcar cum se desfășoară reparațiile.

În regiunea Galați nepăsarea față de sarcina terminării în termen a reparațiilor la tractoare și mașini agricole s-a cuibărît în multe S.M.T.-uri. De pildă la S.M.T. Greci și Traian Sat, planul reparațiilor este îndeplinit într-o proporție cu totul necorespunzătoare. Pe lîngă faptul că nu s-au îngrijit să-și procure din timp piesele de schimb necesare reparațiilor, conducerile acestor stațiuni lucrează cu totul dezorganizat și cu multă lipsă de răspundere. Ele se plîng că nu au piese de schimb în timp ce multe piese care pot fi reconditionate și folosite acolo unde este nevoie, zac prin diferite unghere.

Deficiențe asemănătoare se găsesc și la alte stațiuni ca: S.M.T. Ștefan cel Mare, regiunea Bacău, S.M.T. Poiana Mare, regiunea Craiova și S.M.T. Ghiorac, regiunea Oradea.

Zilele care ne mai despart de începerea muncilor agricole de primăvară trebuie folosite din plin. Pentru aceasta se cere din partea conducerilor S.M.T.:

1. Să organizeze serios munca în ateliere, folosind inițiativa și experiența inginerilor, maiștrilor mecanici și muncitorilor veniți din industrie.

2. Să procure de urgență piesele de schimb care mai lipsesc, spre a nu se prejudicia punerea în funcțiune a tractoarelor și mașinilor. Totodată, ele trebuie să pună în valoare posibilitățile proprii de producere și reconditionare a unor piese mărunte, fără să aștepte totul de-a gata, de la „centru".

3. Să transporte de grabă în stațiuni, motoarele reparate și piesele reconditionate la centrele mecanice și întreprinderile industriale, astfel încît să aibă vremea necesară să le monteze și să le încerce înainte de începerea lucrărilor agricole.

O sarcină ce nu trebuie neglijată

Din constatările corespondenților ziarului, rezultă că o serie de întreprinderi industriale care au primit sarcina de a repara tractoare pentru agricultură, nu își respectă această sarcină. Cîteva fapte sînt concludente în această privință. Întreprinderea Electromontaj-București (aparținînd Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice) a reparat pînă la 10 februarie doar 6 tractoare din cele 38 planificate. Pînă la aceeași dată, Trustul nr. 6 de Construcții, Atelierele Regionale de utilaj greu-București, Atelierele auto-Colentina (aparținînd Ministerului Construcțiilor) nu au terminat repararea nici unui tractor.

Situații asemănătoare se găsesc și la unele întreprinderi tutelate de Ministerul Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, Ministerul Transporturilor, etc.

La rămînerea în urmă a reparațiilor la tractoarele repartizate unităților industriale, a contribuit în bună măsură faptul că o parte dintre tractoare au venit din agricultură cu întîrziere, iar unele au venit cu defecte. Dar în principal această situație se datorește neglijenței pe care au dovedit-o conducătorii de întreprinderi față de respectarea obligațiilor privitoare la repararea tractoarelor. Considerînd acest lucru ca o sarcină „secundară", directorii de întreprinderi nu au luat măsuri pentru organizarea corespunzătoare a atelierelor de reparat tractoare, nu au repartizat cadre suficiente și corespunzătoare unor astfel de lucrări și nu au controlat cum decurg reparațiile.

Directorii întreprinderilor industriale sînt direct răspunzători de realizarea în termen și în bune condițiuni a reparațiilor la tractoarele primite din agricultură.

La rîndul lor, ministerele tutelare au datoria să tragă la răspundere conducătorii de întreprinderi care nesocotesc o sarcină atît de importantă, ca aceea a reparării tractoarelor.

Realizările pot fi mai mari

În majoritatea centrelor mecanice, repararea mașinilor agricole necesare în campania de primăvară se desfășoară la un nivel superior anilor trecuți. Pînă în prezent patru centre mecanice (Codlea, Ovidiu, Buzău și Arad) au îndeplinit complet planul de reparații. La alte unități (Galați, Constanța, Cluj, etc.) lucrările se apropie de sfîrșit.

Firește că acest fapt este îmbucurător. Dar el nu face să trecem cu vederea lipsurile grave care mai dăinuie în activitatea cîtorva centre mecanice.

Iată unele aspecte constatate la centrul mecanic Craiova (director Grigore Lupulescu). Aici ritmul reparațiilor în loc să crească, scade. În loc să lasă din reparație cîte 4 motoare pe zi — așa cum prevede planul — în săptămîna trecută, adică în 6 zile, s-au reparat deabia două tractoare. De asemenea lucrările executate sînt de proastă calitate. Spre exemplu, cinci din tractoarele trimise pînă acum la S.M.T. Vînju Mare, Segarcea și Filiași au fost găsite cu defecte și cu unele piese lipsă.

Lipsurile de la centrul mecanic Craiova sînt caracteristice și pentru centrele mecanice Drăgănești și Iași, unde pînă la 12 februarie planul de reparații era doar pe jumătate realizat.

Aceste cîteva fapte dovedesc că directorii, inginerii șefi și mecanicii controlori din centrele mecanice respective nu își îndeplinesc cu spirit de răspundere sarcinile încredințate. Or, este timpul să înțeleagă că prin atitudinea lor primejduiesc intrarea în funcțiune la timp a unui însemnat număr de tractoare, ceea ce nu poate fi îngăduit.

Operativitate și inițiativă în conducerea lucrărilor

Analiza faptelor permite să se tragă concluzia că reușita executării reparațiilor la tractoarele și mașinile S.M.T. este determinată într-o măsură însemnată de felul cum își duc munca comandamentele regionale de reparații.

Această activitate de zi cu zi, concretizată în îndrumarea și controlul exercitat, în sprijinul efectiv acordat S.M.T.-urilor și centrelor mecanice a contribuit la succesele regiunilor fruntașe la reparații. Sînt însă regiuni unde această muncă nu s-a ridicat la nivelul cerut, ceea ce a făcut ca ritmul la reparații să nu fie respectat. Bunăoară, faptul că la S.M.T.-urile din regiunea Hunedoara persistă și acum lipsuri în aprovizionarea cu piese și mai cu seamă în organizarea muncii atelierelor, se datorește faptului că membrii comandamentului regional de reparații nu au controlat cum muncesc conducerile S.M.T., nu au organizat decît foarte tîrziu sprijinirea acestora de către unitățile industriale locale în ceea ce privește asigurarea unor piese de schimb.

În alte locuri, munca de conducere a reparațiilor s-a mărginit doar la constatarea lipsurilor, fără ca această constatare să fie însoțită de măsuri efective menite să asigure îmbunătățirea muncii. Semnificativ în acest sens este cazul comandamentului regional de reparații Craiova care — deși cunoaște lipsurile de la centrul mecanic Craiova — nu a luat măsuri pentru înlăturarea lor.

Întrucît timpul este înaintat se cere multă operativitate și spirit de inițiativă în conducerea lucrărilor de reparații. Munca de îndrumare și control asupra mersului lucrărilor trebuie să aibă drept rezultat imediat luarea unor măsuri concrete de înlăturare a lipsurilor și a greutăților existente în aprovizionarea cu piese de schimb, în organizarea lucrărilor și în asigurarea unor condiții de muncă și de viață care să dea posibilitate mecanicilor să lucreze cu deplin randament.

În baza faptelor constatate considerăm necesar să se extindă ajutorarea S.M.T.-urilor rămase în urmă la reparații de către S.M.T.-urile fruntașe, prin trimiterea unor echipe de mecanici calificați și prin punerea la dispoziție a pieselor de schimb menite să satisfacă necesitățile imediate de reparare. Între unitățile din aceeași regiune, această ajutorare între unități trebuie organizată de comandamentele regionale de reparații. Direcția Generală a S.M.T. și Centrelor Mecanice din Ministerul Agriculturii și Silviculturii are datoria să organizeze o asemenea acțiune chiar și între regiuni.

Paralel cu intensificarea ritmului reparațiilor este nevoie să fie sporită exigența față de calitatea lucrărilor executate. Orice lipsă în ceea ce privește calitatea reparațiilor poate duce la scoaterea din funcțiune a unui tractor într-o perioadă cînd fiecare oră de lucru va trebui prețuită la maximum.

Planul de reparații la tractoarele și mașinile S.M.T. poate fi îndeplinit în termen și la un nivel tehnic corespunzător. Prin lichidarea lipsurilor existente, prin intensificarea activității organelor răspunzătoare, acest lucru trebuie să devină dintr-o posibilitate, realitate.

Decorarea cu Ordinul Muncii a unor oameni ai științei medicale

Joi la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naționale decorarea cu Ordinul Muncii a unor oameni ai științei medicale.

La festivitate au luat parte tovarășii: dr. P. Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, dr. I. Bogdan și dr. M. Saragea, locțiitori ai ministrului Sănătății.

Prof. univ. dr. Ioan Nicolau, șeful catedrei de pediatrie a Institutului de perfecționare și specializare a medicilor și farmaciștilor, a fost distins cu Ordinul Muncii clasa I pentru activitate îndelungată și rodnică pe tărîm științific și practic și cu ocazia împlinirii vîrstei de 70 de ani.

Cu Ordinul Muncii clasa a II-a au fost decorați dr. Th. Burghele, directorul Spitalului de stat Panduri, profesor la catedra de chirurgie a Institutului medico-farmaceutic din București, pentru activitate îndelungată și rodnică pe tărîm științific și practic și cu ocazia împlinirii vîrstei de 50 de ani, dr. Ion T. Niculescu, profesor la catedra de histologie și dr. O. Sager, profesor la catedra de neurologie a Institutului medico-farmaceutic din București, pentru activitate îndelungată și rodnică pe tărîm științific și practic și cu ocazia împlinirii vîrstei de 60 de ani.

Dr. Ecaterina Matache, directoarea Casei copilului din Botoșani, a fost decorată cu Ordinul Muncii clasa a III-a pentru activitate rodnică pe tărîm științific și practic.

După înmînarea ordinelor, tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați urîndu-le noi succese în apărarea sănătății oamenilor muncii.

În numele celor decorați a răspuns prof. univ. dr. I. Nicolau.

Tovarășii dr. Petru Groza s-a întreținut apoi cordial cu medicii care au primit înalta distincție.

(Agerpres)

—o—

Mii de tone de cărbune peste plan

PITEȘTI. — În ultimul timp, la întreprinderea carboniferă Schitu Golești din raionul Muscel transportul subteran a fost mai bine organizat, s-au dat producției două abataje frontale, a fost introdus într-un procent mai mare perforajul electric și s-au luat o serie de alte măsuri. Toate acestea, adăugate la eforturile comune ale muncitorilor au făcut ca de la 1 ianuarie și pînă la 8 februarie să se extragă peste plan mii de tone de cărbune.

S-au evidențiat minerii Marin Iliescu, Gheorghe Stelian, Toma Stoica, Niculae Ghizdavăț, șeful de echipă Ion Ghiberdel și alții care și-au depășit norma zilnică între 60 și 160 la sută. Datorită realizărilor obținute salariul lor lunar a sporit la sume variind între 1200 și 3800 lei.

—o—

Acordeoane românești

TIMIȘOARA. — Cooperatorii meșteșugari din orașul Timișoara au terminat de curînd primele 200 de acordeoane românești „Timiș" cu 48 de bași, intrate în fabricație acum cîteva luni. Acordeoanele „Timiș" sînt executate cu materiale fabricate în țară, sînt de aceeași calitate ca acelea din import și au un aspect plăcut. În cursul acestui an, meșteșugarii timișoreni vor executa peste 1500 de acordeoane „Timiș" și primele acordeoane „Timiș" de concert. (Agerpres)

—o—

Informații

Joi dimineața a sosit în Capitală Antal Pirnath, aspirant în istoria literaturii, care, în cadrul acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R. P. Ungară, face o călătorie de studii în țara noastră.

La sosirea în Gara de Nord, oaspetele maghiar a fost întîmpinat de reprezentanți ai Academiei R.P.R. și ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

★

Joi la amiază a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. D. Germană, un grup de 18 muncitori din industria metalurgică, alimentară, ușoară, din căile ferate, construcții, agricultură și activiști sindicali, care își vor petrece concediul de odihnă într-o localitate climaterică din R. D. Germană.

(Agerpres)

In Consiliul de Securitate

Cuvîntarea lui A. A. Sobolev în ședința din 14 februarie

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 14 februarie în cadrul ședinței Consiliului de Securitate, reprezentantul Uniunii Sovietice, A. A. Sobolev, a declarat: Consiliul de Securitate a ascultat cuvîntările rostite de reprezentanții unei serii de țări. Toți și-au exprimat într-o formă sau alta nemulțumirea în legătură cu răspunsul guvernului R.P. Chineze la invitația Consiliului de Securitate de a participa la discutarea punctului de pe ordinea de zi prezentat de delegația Noii Zeelande. Cu greu putem lua în serios aceste declarații de nemulțumire și chiar de „dezamăgire", deoarece în realitate este problematic dacă vreunul din vorbitori aștepta un răspuns afirmativ din partea guvernului R. P. Chineze la invitația ce i s-a trimis; de altfel nici nu putea fi așteptat un asemenea răspuns.

Într-adevăr în ce condiții și în ce scop a adoptat Consiliul de Securitate hotărîrea de a invita un reprezentant al R.P. Chineze?

După cum se știe, la ultima ședință Consiliul de Securitate a inclus pe ordinea sa de zi două puncte: primul punct, prezentat de Noua Zeelandă — „Problema operațiunilor militare în regiunea unor insule din apropierea litoralului Chinei" și al doilea punct, prezentat de Uniunea Sovietică — „Cu privire la acțiunile agresive ale Statelor Unite ale Americii împotriva R.P. Chineze în regiunea Taivanului și a altor insule ale Chinei".

Majoritatea Consiliului de Securitate a hotărît să discute mai întîi propunerea Noii Zeelande, deși era evident că această propunere nu ține seama de întreaga complexitate a situației în Extremul Orient.

Delegația sovietică a mai arătat că propunerea Noii Zeelande de a se examina problema operațiunilor militare în regiunea unor insule din apropierea litoralului Chinei ocolește cauzele fundamentale ale încordării din Extremul Orient. Este semnificativ că delegații care au luat astăzi cuvîntul au recunoscut existența unei primejdii pentru pace în Extremul Orient. Dar nici unul dintre vorbitori nu s-a referit la cauzele care au provocat această primejdie. În ceea ce privește cauzele încordării în Extremul Orient, ele constau în faptul că Statele Unite au acaparat încă cu cîțiva ani în urmă, cu ajutorul lui Cian Kai-și insula chineză Taivan, insulele Penhuledao și alte cîteva insule chineze și le păstrează cu forța.

Noi am arătat de asemenea că cererea „de a se înceta focul" în regiunea insulelor de coastă chineze nu este în realitate altceva decît o manevră care are menirea să determine R.P. Chineză să renunțe la drepturile ei suverane asupra unui teritoriu național chinez — insulele Taivan și Penhuledao, și să consfințească cotropirea ilegală a acestor insule de către Statele Unite.

Exercitarea de către poporul chinez a dreptului său suveran de a-și elibera teritoriul național, este o problemă care depinde în totul de jurisdicția internă a Chinei și nu a provocat niciodată încordare internațională și nu poate amenința pacea și securitatea internațională.

Intervenția Statelor Unite în afacerile interne ale Chinei, iată adevărata sursă a încordării în Extremul Orient și cauza apariției unei primejdii pentru pacea internațională în această regiune.

Tocmai de aceea delegația sovietică a arătat chiar de la început că este necesar ca Consiliul de Securitate să examineze de urgență proiectul de rezoluție prezentat de Uniunea Sovietică, care prevede ca guvernul Statelor Unite să ia măsuri imediate pentru încetarea acțiunilor agresive împotriva R.P. Chineze, să înceteze amestecul în treburile interne ale Chinei și să-și recheme imediat toate forțele armate din insula Taivan și din celelalte teritorii care aparțin Chinei. Această propunere este sprijinită călduros și de guvernul R.P. Chineze, după cum se vede din răspunsul său.

Proiectul de rezoluție al Uniunii Sovietice este îndreptat de asemenea spre încetarea imediată a focului, întrucît el prevede neadmiterea de operațiuni militare în regiunea Taivanului, indiferent din partea cui ar veni ele, avînd în vedere asigurarea evacuării de pe insulele din această regiune a tuturor forțelor armate care nu sînt subordonate R.P. Chineze.

Însemnătatea propunerii sovietice cu privire la neadmiterea operațiunilor militare în regiunea Taivanului este îndreptată spre destinderea imediată a încordării periculoase care s-a creat în Extremul Orient și care crește din ce în ce mai mult datorită faptului că Statele Unite își continuă acțiunile agresive împotriva R.P. Chineze.

Militarii americani se laudă fățiș că au primit ordin să atace avioanele R.P. Chineze în orice loc, inclusiv deasupra teritoriului chinez și chiar și pe aerodromurile chineze sub pretextul așa-zisei „urmăriri".

În aceste condiții este greu să supraapreciem însemnătatea și importanța propunerii cuprinse în proiectul de rezoluție al Uniunii Sovietice din 30 ianuarie, cu privire la neadmiterea operațiunilor militare în regiunea Taivanului, indiferent din partea cui ar veni ele, propunere îndreptată spre asigurarea evacuării din insulele din această regiune a tuturor forțelor armate care nu sînt subordonate R.P. Chineze.

Acum este limpede pentru toată lumea că examinarea punctului prezentat de Noua Zeelandă de către Consiliul de Securitate nu poate da rezultate pozitive pentru înlăturarea primejdiei de război în Extremul Orient.

După părerea noastră, Consiliul de Securitate trebuie să treacă imediat la examinarea problemei prezentate de delegația sovietică cu privire la acțiunile agresive ale Statelor Unite împotriva R.P. Chineze. Totodată, Consiliul de Securitate trebuie să invite R.P. Chineză să-și ocupe locul legitim în Consiliul de Securitate, îndepărtînd în prealabil din Consiliu pe gomindanist, care ocupă în mod ilegal, prin încălcarea Cartei O.N.U. acest loc.

Este neîndoielnic că atunci cînd Consiliul de Securitate va păși curajos pe calea luării de măsuri îndreptate spre încetarea amestecului Statelor Unite în treburile interne ale Chinei și spre lichidarea nedreptății flagrante față de R.P. Chineză, care este chiar și în prezent lipsită de posibilitatea de a-și ocupa locul legitim la O.N.U., se va putea realiza lesne o slăbire a încordării internaționale în Extremul Orient și va dispare primejdia pentru pacea și securitatea internațională în această regiune.

U.R.S.S. livrează Iranului 10.000 tone de grîu

TEHERAN 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se anunță, datorită slabei recolte a culturilor cerealiere în Azerbaidjanul iranian și a dificultăților în privința alimentației din țară, guvernul iranian a adresat guvernului sovietic cererea de a livra Iranului 10.000 tone grîu.

Guvernul sovietic a satisfăcut această rugăminte. La 15 februarie, reprezentanța comercială a U.R.S.S. din Iran a semnat cu asociația iraniană pentru comerțul exterior un acord cu privire la vînzarea către Iran a 10.000 tone grîu care urmează să fie livrat în lunile februarie—martie 1955.

„Justiția" americană

În Statele Unite a făcut mare vîlvă o carte care nu a apărut încă. Nu este vorba de reclama pe care ar fi desfășurat-o agențiile de publicitate și presa trusturilor pentru a-i asigura succesul pe piața literară. Nimic din toate acestea. Vîlva care s-a produs este determinată, dimpotrivă, de dorința cercurilor diriguitoare americane de a nu o vedea în vitrinele librăriilor și, mai cu seamă, în mîinile cititorilor. Este vorba de cartea unui fost adjunct al senatorului Mc Carthy, pe nume Harvey Matusow.

Cartea conține mărturisirile unui om care și-a făcut o profesie extrem de rentabilă din minciună, calomnie și sperjur. Cartea lui se chiamă „Mărturie falsă".

Harvey Matusow, informator al F.B.I.-ului și unul din principalii martori ai acuzării în mai multe procese inscenate fruntașilor comuniști din S.U.A., și-a retractat mărturiile făcute cu prilejul aparițiilor sale repetate ca principală piesă a acuzării. Matusow arată, printre altele, că depoziția pe care a făcut-o împotriva lui Alexander Trochtenberg, unul din cei 13 fruntași comuniști condamnați în ianuarie 1953, i-a fost dictată de Roy Cohn, unul din adjuncții lui Mc Carthy, pe timpul cînd acesta prezida subcomisia senatorială de investigații. Totodată, el a mai recunoscut că s-a făcut vinovat de mărturie falsă în procesul inscenat fruntașului sindical Clinton Jenks, care a fost condamnat pentru „sperjur". O altă depoziție a sa a dus la inscenarea a două procese lui Owen Lattimor, expert în problemele Extremului Orient și fost consilier al Departamentului de Stat, care a fost găsit „vinovat", printre altele, de a fi prevăzut prăbușirea regimului corupt al lui Cian Kai-și, precum și victoria forțelor populare din China.

Mărturisirile senzaționale ale lui Matusow aruncă o lumină întunecată nu numai asupra moravurilor din S.U.A., dar mai cu seamă asupra concepției despre justiție care domnește în mijlocul cercurilor guvernante de peste ocean. Harvey Matusow nu a dat în vileag numai trecutul său murdar de martor plătit al „justiției" americane, ci înseși secretele acestei profesiuni josnice patronată de autorități și plătită din impozitele care apasă pe umerii cetățenilor americani.

„Am căutat să distrug reputația altora pentru a-mi realiza propriile mele scopuri" — a declarat Matusow. Tot Matusow a mai adăugat: „Cînd am depus mărturia la tribunal în procesul celor 13 fruntași comuniști, apărătorul lor mi-a spus: „Pentru dolari ești în stare să faci totul". Pe atunci eu am negat acest lucru, dar în fapt el a avut dreptate".

Matusow nu a fost însă singurul martor în slujba poliției americane. Ca el mai există încă nenumărați profesioniști ai minciunii comandate de autorități. Într-un articol publicat în ziarul „New York Herald Tribune", cunoscutul ziarist burghez american Steward Alsop scrie că autorul acestor confesiuni, Harvey Matusow, „a explicat cum s-a specializat în mărturii false și cum guvernul american a făcut ca această meserie să devină o activitate profitabilă pe spinarea contribuabilului american".

Matusow a mințit cu bună credință. Depozițiile sale i-au fost dictate de către funcționarii poliției sau ai așa numitului minister de Justiție. Ori de cîte ori apărătorii celor inculpați în procese au ridicat problema martorilor profesioniști, autoritățile au încercat să înăbușe vocea adevărului, iar sute și sute de patrioți americani, printre care conducători ai partidului comunist, au fost asvîrliți în închisori.

Autodemascarea lui Matusow are o covîrșitoare importanță. Ea nu este numai autodemascarea unui individ, ci demascarea unui întreg sistem de minciuni construit pentru ațîțarea și alimentarea furibundei campanii anticomuniste din S.U.A. Profesiunea de martor fals a fost creată de guvernanții americani nu numai pentru a lovi în partidul comunist și în membrii acestuia, ci și pentru a distruge pe unii oameni care n-au avut și nici nu au nimic de-a face cu comunismul. Așa a fost cazul fostului consilier al Departamentului de Stat, Owen Lattimor. Așa a fost cazul cu acuzațiile aduse senatorului Mansfield, rival politic al faimosului Mc Carthy.

Pentru toate aceste lucruri, Matusow și ceilalți de teapa lui deveniseră adevărați „stîlpi ai modului de viață american". „Minciuna legală a unor informatori oficiali ca Matusow — scria Alsop în articolul pomenit mai înainte — a fost tolerată în Statele Unite de puterea executivă, legislativă și judecătorească. Ea a cauzat prejudicii irreparabile unor cetățeni americani. Dar a cauzat prejudicii și mai ireparabile ansamblului vieții politice americane". Și Alsop conchide: „În orice caz, revelațiile lui Matusow nu ar fi ignorate de Congres sau de ministerul Justiției.. Confesiunea lui va trebui să provoace deschiderea unei anchete serioase asupra acestei noi profesii ivite în Statele Unite după război: profesia de denunțător.

Nu știm care au fost motivele care l-au determinat pe Matusow să-și facă publice mărturisirile sale.

Indiferent însă de motivele care l-au terminat pe Matusow să facă acest pas, lucru este limpede. Cartea lui Matusow demască în adîncime un aspect dezgustător al instituției care ar trebui să se ocupe în Statele Unite cu împărțirea dreptății. Totodată, Matusow aruncă o lumină demascatoare asupra felului în care este regizată și întreținută isteria anticomunistă în Statele Unite.

E. GRECU

★ ★ ★

Crește mișcarea împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

Declarațiile acad. M. Ralea, delegat al R. P. R. la întîlnirea de la Varșovia

De curînd a avut loc la Varșovia întîlnirea dintre delegația desemnată de conferința europeană împotriva remilitarizării Germaniei occidentale ce s-a ținut la Paris în decembrie 1954 și reprezentanți ai U.R.S.S și ai țărilor de democrație populară. La întîlnirea de la Varșovia au participat din partea țării noastre acad. M. Ralea și pictorița Ligia Macovei.

Înapoiat în Capitală, acad. M. Ralea a avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romîne de Presă „Agerpres"

Întîlnirea de la Varșovia — a arătat acad. M. Ralea — a fost deosebit de rodnică și a scos în evidență creșterea mișcării împotriva remilitarizării Germaniei occidentale în toate țările Europei.

După cum se știe, Conferința de la Paris din decembrie 1954 a fost convocată de un grup de oameni politici francezi și trebuia să reunească reprezentanți ai tuturor țărilor europene interesate în împiedecarea renașterii militarismului german, în rezolvarea pe calea tratativelor a problemei germane. Conferința de la Paris, la care au participat 150 de reprezentanți din 15 țări, printre care fostul prim ministru francez Ed. Daladier, foștii miniștri dr. Gustav Heinemann (Germania occidentală), Dobretsberger (Austria), Lombardi și Cianca (Italia), Angelopulos (Grecia), deputatul laburist Ben Parkin și mulți alți parlamentari, profesori universitari, a adoptat o rezoluție care cheamă opinia publică, oamenii politici, guvernele și parlamentele din țările respective să-și dea seama de primejdia acordurilor de la Paris, să le respingă și să pășească ferm pe calea luptei pentru slăbirea încordării internaționale.

Dîndu-și seama de scopul acestei conferințe, guvernul francez a căutat să împiedice desfășurarea normală a lucrărilor ei, refuzînd să acorde vize de intrare în Franța reprezentanților Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară. Pentru un larg schimb de vederi între reprezentanții țărilor din apusul Europei și reprezentanții țărilor din răsăritul Europei, conferința de la Paris a inițiat o întîlnire care a avut loc la începutul lunii februarie la Varșovia. Pentru întîlnirea de la Varșovia, invitațiile au fost făcute de către delegația franceză, iar R.P. Polonă a oferit gazduirea lucrărilor.

Astfel, s-au întrunit la Varșovia delegați din Uniunea Sovietică, Franța, Germania occidentală, R. D. Germană, R. P. Albania Danemarca, R.P. Bulgaria, Finlanda, Grecia, R. P. Ungară, Italia, Olanda, R. P. Polonă, Elveția, R. Cehoslovacă și R. P. Romînă. Lucrările au fost prezidate de Paul Bastid, fost ministru, membru al Institutului Franței.

Pe baza discuțiilor desfășurate într-un spirit de rodnică colaborare, întîlnirea a demonstrat că reprezentanții popoarelor Europei condamnă unanim orice reînarmare sau renaștere a militarismului german. Delegații țărilor Europei occidentale au relevat creșterea împotrivirii față de acordurile de la Paris, faptul că împotriva renașterii wehrmachtului se ridică păturile cele mai largi ale populației acestor țări, personalități de frunte ale vieții publice și intelectualității. Delegații Uniunii Sovietice și ai țărilor de democrație populară au arătat că popoarele acestor țări care au suferit în repetate rînduri de pe urma agresiunii militarismului german, se ridică cu hotărîre împotriva planurilor de înarmare a Germaniei occidentale.

În mod unanim, participanții la întîlnirea de la Varșovia au exprimat convingerea lor fermă că ratificarea acordurilor de la Paris va împiedica tratativele și înțelegerea reciprocă pentru rezolvarea problemei germane.

Delegațiile participante la întîlnire au propus în unanimitate un acord pe care puterile ocupante ale Germaniei ar putea să-l încheie, pe baza evacuării simultane a tuturor trupelor de ocupație, a unificării Germaniei prin ținerea de alegeri libere și controlate pe baza unei legi electorale democratice, prin asigurarea — potrivit hotărîrilor conferinței de la Potsdam — că Germania va rămîne în afara oricărei coaliții militare, frontierele sale fiind garantate de puterile europene și de Statele Unite ale Americii. Rezolvarea problemei germane va permite semnarea tratatului de stat cu Austria.

Delegații germani atît cei din occident cît și cei din răsărit au arătat amploarea pe care o ia în țara lor mișcarea pentru unificare și împotriva reînarmării, mișcare pe care toate țările au datoria imperioasă de a o încuraja. Participanții la întîlnire au luat cunoștință cu mult interes despre acțiunile care se desfășoară în Franța, la care participă numeroase personalități ale vieții publice, parlamentari, fruntași ai diferitelor partide politice, oameni de știință.

Ca și toate celelalte delegații, delegația romînă a subliniat simpatia de care se bucură în rîndul intelectualilor romîni și a întregului nostru popor forțele democratice din Franța care refuză să ratifice acordurile de la Londra și Paris. Întîlnirea de la Varșovia, ca și cea de la Paris, a demonstrat că Franța nu va fi izolată în lume, așa cum caută să arate politicienii reacționari, ci va avea de partea ei admirația și simpatia cercurilor largi democratice de pretutindeni.

Membrii delegației romîne au arătat că în numeroase mitinguri și adunări care au avut loc în toate orașele și satele patriei noastre, în scrisori adresate ziarelor, muncitorii, tehnicienii, inginerii, oamenii de știință își exprimă oroarea pe care o simt față de reînvierea wehrmachtului, care într-o singură generație a invadat de două ori teritoriul patriei noastre. Numeroși oameni de știință, care și-au făcut studiile în Franța sau și-au publicat acolo lucrări de-ale lor, savanți ca acad. D. Danielopolu, acad. S. Stoilov, prof. univ. T. Ionescu, prof. univ. H. Hulubei, acad. Al. Roșeti și mulți alții și-au reafirmat solidaritatea cu adevărata Franță, Franța democratică. Într-o scrisoare deschisă adresată de generalul Dumitru Panaitescu ofițerilor francezi din cea de a 57-a promoție a școlii superioare de război din Paris, precum și în alte scrisori adresate unor ofițeri francezi de către ofițeri superiori romîni, care și au urmat studiile militare în Franța, s-a arătat de asemenea simpatia ce o nutresc ofițerii romîni foștilor lor camarazi, asigurîndu-i de prietenia și respectul pe care îl au față de poporul francez care întotdeauna a știut și va ști să-și apere onoarea și independența patriei sale.

Declarații asemănătoare au făcut toți reprezentanții țărilor de democrație populară.

În unanimitate, delegația franceză, compusă în cea mai mare parte din parlamentari, s-a angajat să susțină în Adunarea Națională Franceză și în Consiliul Republicii Franceze hotărîrile luate în cadrul întîlnirii și să convingă pe colegii lor de a se pronunța împotriva ratificării acordurilor de la Londra și Paris.

Noi cei care am participat la întîlnirea de la Varșovia — a arătat în încheiere acad. M. Ralea — nutrim speranța fermă că realizarea celor propuse pentru un acord între cele patru mari puteri va putea aduce rezolvarea problemei germane. Sîntem convinși că rezolvarea acestei probleme va favoriza totodată și condițiile înfăptuirii unei dezarmări generale, dorința fierbinte a tuturor popoarelor.

Cum se demască rolul agenților americani în agresiunea împotriva Legației R. P. R. la Berna

BERNA 17 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 17 februarie, Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. la Berna, E. Stoffel, însoțit de Șeful Protocolului Departamentului Politic al Elveției s-a deplasat la Institutul Medico-Legal al Universității din Berna, fiind conduși de Directorul acestui Institut, cu scopul de a lua cunoștință de rezultatul examenului medico-legal făcut lui Aurel Șețu, victima criminalilor fasciști care au atacat Legația R.P.R.

In Institut Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. a fost reținut de un individ care a ieșit de după ușe și care și-a exprimat dorința de a-i comunica ceva personal.

Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. l-a întrebat ce dorește. Acesta i-a spus următoarele:

„Știi dumneata că la București ai s-o pățești urît pentru această chestiune ce s-a întîmplat aici? Ce ai de gînd dumneata să faci față de amenințarea care te pîndește?".

Indignat de obrăznicia acestui individ, Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. s-a adresat șefului Protocolului Departamentului Politic care se afla la doi pași de el și i-a relatat cele petrecute. Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. i-a comunicat Șefului Protocolului Departamentului Politic elvețian că asemenea insulte și îndemnurile la trădarea patriei care se ascund în aceste insinuări față de un diplomat străin și șef de misiune, constituie un fapt grav. Mai departe, Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. a declarat că numai calitatea lui de diplomat îl împiedică să dea acestui provocator nerușinat răspunsul pe care l-ar fi dat dacă ar fi fost un simplu cetățean.

Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. a solicitat Șefului Protocolului să-l identifice pe individ. Șeful Protocolului l-a legitimat și s-a stabilit că individul în chestiune este cetățean american, că poartă numele de Gordon Feehan, că este reprezentantul postului de radio american ce se intitulează „Free Europe" („Europa Liberă").

Impertinența agentului american a provocat indignarea celor prezenți. Șeful Protocolului și directorul Institutului Medico-legal și-au exprimat părerea de rău față de Insărcinatul cu Afaceri al R.P.R. cu privire la cele petrecute.

Comentariile sînt de prisos.

Fărădelegile fasciștilor în Elveția

L. Tolkunov

După cum s-a mai anunțat, în cursul nopții de 14 spre 15 februarie o bandă de fasciști romîni și alte elemente criminale, înarmată cu arme automate, cu topoare și cuțite a pătruns în clădirea legației R.P.R. la Berna. Huliganii fasciști au acționat după toate regulile gangsterilor: au tras cu revolvere și arme automate, băgînd groaza în întregul cartier, au pătruns cu forța în clădirea legației, au atacat cu bestialitate pe șoferul legației, Aurel Șețu și l-au rănit mortal, s-au instalat apoi în clădirea ocupată de ei și au început să facă aici pe stăpînii.

In decurs de două zile banditîi și-au făcut de cap în clădirea legației fără a fi pedepsiți, ca și cum aceasta nu s-ar fi petrecut în capitala unui stat civilizat din zilele noastre, ci într-un orășel din Middle West-ul american de pe vremuri, din acelea pe care cu atîta plăcere le arată în filmele lor regisorii din Hollywood, care preamăresc banditismul și asasinatele.

Se pun întrebările: unde a fost oare poliția elvețiană? Unde au fost autoritățile elvețiene, care sînt datoare să apere integritatea reprezentanțelor diplomatice străine? Ele au asistat la toate acestea.

Da, autoritățile elvețiene au știut ce se întîmplă. Da, poliția și-a trimis detașamentele la fața locului. Ba mai mult, au fost trimise acolo și unități militare cu tancuri, ca și cum ar fi fost vorba nu de prinderea unui grup de asasini, ci de pregătiri în vederea unei mari bătălii. Poliția și armata au preferat însă să rămînă „în pragul" clădirii legației și să dea banditilor posibilitatea deplină să-și facă de cap în decurs de două zile în clădirea legației romîne.

Autoritățile voiau să creeze impresia că eliberarea clădirii legației de grupul de bandiți ar fi o sarcină extrem de grea dacă nu chiar nerealizabilă. Intre timp, bandiții, după ce și-au săvîrșit faptele lor murdare, s-au strecurat unul cîte unul prin cercul compact format de trupe și poliție...

Presa străină relatează că în aceste două zile guvernul elvețian a ținut de trei ori ședințe speciale, la care s-a discutat problema „situației create". Aceste telegrame te pun fără să vrei pe gînduri: oare guvernul unei țări suverane, care dispune de armată și poliție, nu e în stare să pună la punct un pumn de bandiți fasciști care au ocupat clădirea unei misiuni diplomatice? Nu există oare alte motive datorită cărora autoritățile în mod deliberat nu întreprind măsuri energice împotriva bandiților fasciști?

Toată chestiunea după cum se vede, constă în faptul că acest atac criminal împotriva legației Republicii Populare Romîne a fost conceput și organizat de serviciul de spionaj american, care desfășoară în Elveția, încă din timpul celui de al doilea război mondial, o activitate deosebit de intensă. Nu întîmplător Allan Dulles, actualul conducător al serviciului central de spionaj din S.U.A. și-a instalat cartierul său general în anii celui de al doilea război mondial tocmai în această țară.

Faptul că atacul asupra legației romîne de la Berna a fost organizat de departamentul lui Allan Dulles este dovedit și de legăturile strînse, îndeobște cunoscute, dintre rămășițele lepădăturilor fasciste și serviciul de spionaj american. Se știe că nimeni altul decît același Allan Dulles întreține un mare număr de tot felul de criminali fasciști, fugiți de judecata popoarelor din țările de democrație populară. Pe aceștia, serviciul de spionaj american îi strecoară după o pregătire specială, în țările de democrație populară pentru activitate diversionistă și spionaj.

De ce a avut nevoie serviciul american de spionaj de atacul banditesc împotriva legației Republicii Populare Romîne? Pentru a agrava și mai mult situația în Europa cu ajutorul unor provocări grosolane de tip gangsteresc. Pentru a încuraja într-o serie de țări la atacuri bandițești asemănătoare și alte provocări fasciste pe emigranții reacționari, care și-au găsit adăpost sub aripa ocrotitoare a serviciului de spionaj american. (Nu întîmplător au remarcat ieri ziarele daneze că elemente fasciste pregătesc atacuri împotriva legațiilor R.P.R. din Stockholm și Copenhaga).

In sfîrșit, pentru a pregăti, cu ajutorul unor falsuri ticluite grosolan, o nouă campanie propagandistică împotriva țărilor lagărului democratic.

O deosebită răspundere pentru situația creată în legătură cu atacul banditesc împotriva legației romîne de la Berna revine guvernului elvețian. In primul rînd, el n-a făcut nimic pentru a preîntîmpina acest atac și pentru a asigura imunitatea personală unor diplomați străini. In al doilea rînd, el n-a luat măsurile necesare pentru a restabili neîntîrziat integritatea diplomatică a legației romîne și pentru a aresta elementele fasciste criminale.

Acțiunea fascistă grosolană de la Berna stîrnește indignarea legitimă a tuturor oamenilor cinstiți. Incercarea departamentului politic al Elveției de a justifica inactivitatea autorităților, pretextînd că „numai poliția elvețiană are dreptul să hotărască caracterul măsurilor necesare pentru arestarea vinovaților", nu poate să convingă pe nimeni. Faptele sînt evidente și aceste fapte sînt revoltătoare: în centrul Capitalei elvețiene niște bandiți au pătruns în clădirea unei misiuni diplomatice străine, au comis un asasinat și au ținut clădirea ocupată timp de două zile, bucurîndu-se de deplină libertate de acțiune!

Potrivit ultimelor știri, 3 dintre bandiții care au comis atacul împotriva legației romîne au fost transportați din legație cu o mașină a poliției. Ei aveau fețele acoperite. Unul dintre bandiți a fost arestat în dimineața zilei de 15 februarie. Despre soarta celorlalți bandiți nu se știe deocamdată nimic. Insărcinatul cu Afaceri al Romîniei în Elveția, E Stoffel și funcționarii legației au luat din nou în primire clădirea legației Republicii Populare Romîne de la Berna.

Opinia publică așteaptă ca autoritățile elvețiene să tragă fie și cu întîrziere, toate concluziile necesare din evenimentele rușinoase care s-au petrecut pe teritoriul capitalei Elveției și să ia neîntîrziat măsurile necesare care să asigure integritatea Legației Republicii Populare Romîne și pedepsirea cuvenită a bandiților care au întrecut orice măsură.

(Din ziarul „Pravda" nr. 48/13346).

Atacul banditesc asupra legației R. P. R. din Berna a stîrnit indignarea opiniei publice din Germania

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Atacul fascist asupra legației Republicii Populare Romîne din Berna a stîrnit cea mai mare indignare în rîndurile opiniei publice din întreaga Germanie. Ziarele informează pe larg opinia publică democrată asupra evenimentelor din Berna precum și asupra notelor de protest ale guvernului romîn. In comentariile lor, numeroase ziare iau atitudine față de crimele fasciștilor. Astfel, ziarul „Neues Deutschland", organul central al P.S.U.G. scrie: „Acest atac fascist fără precedent, care a dus la pierderea unei vieți omenești și la devastarea unei misiuni diplomatice constituie o violare a imunității legației Republicii Populare Romîne din Berna și o flagrantă încălcare a dreptului internațional. El e menit, în mod evident, să ducă la o înăsprire a situației internaționale. Cei care stau îndărătul acestor acțiuni trebuie căutați în S.U.A., care cheltuiesc milioane de dolari pentru spioni și pentru a pune la cale atacuri în țările de democrație populară, și în Uniunea Sovietică.

Crima banditilor fasciști a fost favorizată de pasivitatea autorităților elvețiene care nu au intervenit nici chiar atunci cînd asupra legației s-au tras focuri înainte de pătrunderea fasciștilor. Pe drept cuvînt poporul romîn a cerut arestarea și extrădarea tuturor criminalilor care pătrunseseră pe teritoriul legației romîne. Nici un stat care vede în apărarea păcii sarcina sa principală nu poate tolera ca suveranitatea să fie călcată în picioare".

Ziarul de mare tiraj „B. Z. am Abend" constată că emigranții fasciști au înscenat atacul lor după „modelul Chicago" și scrie: „Abstracție făcînd de obligațiile lor internaționale autoritățile elvețiene, fie și numai din considerațiuni de răspundere pentru siguranța propriilor cetățeni, ar fi trebuit să curme rapid și energic activitatea bandiților. Dar aceasta nu s-a întîmplat, deși guvernul romîn a cerut în repetate rînduri și în mod insistent luarea de măsuri corespunzătoare.

Faptele arată că este vorba de un complot pus la cale de cercurile agresive care urmăresc să provoace o înăsprire a situației internaționale".

W.R. Hearst, Kingsbury Smith și F. Connif despre vizita lor în U.R.S.S.

BERLIN 17 (Agerpres). — P.A.P. transmite: După cum anunță corespondentul din Berlin al ziarului „Trybuna Ludu", Marian Podkowinski, în acest oraș au avut loc convorbiri între reprezentanții presei străine și ziariștii americani care s-au întors din Uniunea Sovietică: William R. Hearst jr., Kingsbury Smith și F. Connif.

Hearst a declarat că vizita sa la Moscova a coincis cu evenimente care au trezit un viu interes în întreaga lume. El a asistat la ședința Sovietului Suprem al U.R.S.S., la care a fost numit noul președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. La Moscova această schimbare a fost primită cu mult calm, în timp ce presa mondială, după părerea lui Hearst, a interpretat-o greșit.

Hearst a arătat în continuare, că, după părerea sa, politica externă a Uniunii Sovietice nu a suferit nici o schimbare.

Kingsbury Smith și Frank Connif, care au însoțit pe Hearst în cadrul convorbirilor acestuia cu conducătorii statului sovietic, au recunoscut că poporul sovietic nu nutrește sentimente de animozitate față de poporul american. Larga ospitalitate și ajutorul de care s-au bucurat în U.R.S.S. le-au lăsat o impresie de neuitat.

Ziariștii americani au subliniat de asemenea puternica impresie pe care le-a făcut-o orașul Moscova cu bogata sa viață de mare oraș și cu intensul său trafic pe arterele de circulație, despre care cetățeanul american mijlociu nu este informat.

Kingsbury Smith a declarat că este timpul ca politicienii americani să-și dea seama de schimbările ce s-au produs după război în Uniunea Sovietică. Cu cît vor înțelege acest lucru mai repede, cu atît va fi mai bine pentru întreaga lume, inclusiv pentru Statele Unite.

Cu privire la tratativele pentru normalizarea relațiilor sovieto-japoneze

MOSCOVA 17 (Agerpres) — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat în presă, la 25 ianuarie, A. I. Domnițki, șeful reprezentanței sovietice la Tokio, din însărcinarea Guvernului Sovietic a făcut primului ministru al Japoniei, dl. Hatoyama, o declarație cuprinzînd propunerea părții sovietice de a proceda la un schimb de păreri în problema unor eventuale măsuri îndreptate spre normalizarea relațiilor sovieto-japoneze. In aceeași declarație se arăta că Guvernul Sovietic este gata să numească reprezentanți pentru tratative în această problemă care, după părerea părții sovietice, ar putea avea loc la Moscova sau la Tokio.

După cum a devenit cunoscut, la 5 februarie observatorul permanent al Japoniei pe lîngă O.N.U., ambasadorul Savada, a prezentat reprezentantului ad-interim al U.R.S.S. la O.N.U., ambasadorul Sobolev, o notă verbală în care în ce privește fondul propunerii părții sovietice din 25 ianuarie, se spunea că guvernul japonez este de acord cu această propunere și este gata să înceapă tratative în acest scop. In nota susmenționată guvernul japonez și-a exprimat de asemenea părerea cu privire la posibilitatea ducerii tratativelor la New-York.

La 16 februarie, A. I. Domnițki a făcut lui Hatoyama următoarea declarație:

„La 5 februarie observatorul permanent japonez pe lîngă O.N.U., ambasadorul Savada, a remis reprezentantului sovietic la O.N.U., ambasadorul Sobolev, o notă în care este expus răspunsul guvernului japonez la declarația sovietică din 25 ianuarie. Guvernul sovietic primește cu satisfacție declarația guvernului japonez cuprinsă în această [illegible] cu privire la faptul că acesta este de acord cu propunerea Guvernului Sovietic de a proceda la un schimb de păreri în problema [illegible] eventuale măsuri în direcția normalizării relațiilor japono-sovietice și că este gata să înceapă tratative în acest scop.

In felul acesta, din schimbul oficial de păreri între cele două guverne, rezultă că tratativele în problema normalizării relațiilor sovieto-japoneze ar putea începe în mod practic cînd cele două părți vor cădea de acord asupra locului tratativelor.

In nota susmenționată a guvernului japonez se propune ca locul tratativelor să fie New York-ul.

Pe de altă parte, A. I. Domnițki, reprezentantul sovietic la Tokio a primit la 5 februarie o comunicare privind posibilitatea ducerii tratativelor la Tokio. In afară de aceasta, din cele anunțate de posturile de radio japoneze la 7 februarie a devenit cunoscut că guvernul japonez se pronunță în sensul posibilității ducerii tratativelor la Moscova.

Cît privește Guvernul Sovietic el a și declarat că este de dorit ca tratativele să fie duse la Tokio sau la Moscova. Cu toate acestea el este gata să accepte propunerea privitoare la locul tratativelor pe care guvernul japonez îl va considera cel mai potrivit".

Guvernul japonez n-a răspuns încă la declarația expusă mai sus a Guvernului Sovietic.

★

ȘANHAI 17 (Agerpres). — După cum anunță postul de radio Tokio, primul ministru al Japoniei, Hatoyama, luînd cuvîntul la 16 februarie în fața corespondenților de presă, a declarat că a primit prin intermediul conducătorului reprezentanței sovietice în Japonia, Domnițki, „răspunsul părții sovietice în care este exprimată hotărîrea de a merge în întîmpinarea dorinței Japoniei". „Consider — a spus Hatoyama — că acesta este un răspuns oficial al părții sovietice".

Primul ministru japonez a specificat că este posibil că în zilele care au mai rămas pînă la alegerile parlamentare, care vor avea loc la 27 februarie, guvernul Japoniei „va stabili componența delegației japoneze, care va fi investită cu puteri depline. Delegația va fi probabil condusă de Arata Sugihara, vice-președinte al Comitetului Politic al partidului democrat din Japonia."

Hatoyama a adăugat că va conferi cu ministrul afacerilor externe Sighemițu asupra locului unde se vor ține negocierile sovieto-japoneze.

In cîteva rînduri

● La 16 februarie, cu prilejul împlinirii a zece ani de la moartea lui A. N. Tolstoi, la Moscova a avut loc o reuniune consacrată memoriei scriitorului. La Casa Centrală a oamenilor artei din U.R.S.S. s-au adunat oameni ai literaturii și artei, reprezentanți ai vieții publice, rudele și prietenii scriitorului.

● In perioada octombrie 1953 — 1 februarie 1955, 20.239 membri ai sindicatelor vest-germane au vizitat diferite uzine din R. D. Germană.

● Intr-un port chinez au sosit 277 de chinezi stabiliți în Japonia. Ei au sosit pe bordul vasului japonez „Koan Maru" care se va întoarce în Japonia ducînd pe bord cetățeni japonezi care vor să se întoarcă în patrie.

● Muncitorii de la uzina metalurgică din Florența (Italia) care a dat faliment, au ocupat la 14 februarie clădirea uzinei pentru a împiedica închiderea și confiscarea ei de către autoritățile judiciare. Muncitorii au hotărît să continue producția pe baze cooperatiste și au cerut un credit bancar de 15 milioane lire. Muncitorilor li s-a refuzat acest credit.

● Vorbind la Manhattan (statul Kansas S.U.A.), Fred Seaton, subsecretar la ministerul apărării al S.U.A., a declarat: „Intr-un viitor război, Statele Unite vor furniza cea mai mare parte a forțelor navale și aeriene, dar se vor baza pe aliații lor pentru a furniza cea mai mare parte a forțelor terestre".

● Asupra teritoriului Turciei s-a abătut un puternic uragan care a pricinuit mari pagube.

R. P. Chineză a hotărît să participe la conferința țărilor din Asia și Africa

PEKIN 17 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarul „Jenminjibao" și celelalte ziare centrale au publicat la 17 februarie telegrama adresată de Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat și Ministru al Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, primului ministru al Indoneziei, Sastroamidjojo, ca răspuns la invitația adresată Republicii Populare Chineze în numele Birmaniei, Ceylonului, Indiei, Pakistanului și Indoneziei de a participa la conferința țărilor Asiei și Africii.

In telegrama lui Ciu En-lai se arată că conferința țărilor Asiei și Africii este prima conferință de acest fel convocată în scopul realizării înțelegerii reciproce și colaborării între țările Asiei și Africii, discutării intereselor lor reciproce și comune, stabilirii și dezvoltării continue a relațiilor prietenești și de bună vecinătate între țări.

Convocarea acestei conferințe, se spune în telegramă, reflectă uriașele schimbări petrecute în ultimul timp în această regiune a globului pămîntesc. Ea reflectă de asemenea năzuința mereu crescîndă a țărilor Asiei și Africii de a-și lua soarta în propriile lor mîini și de a-și întemeia relațiile cu celelalte țări pe bază de egalitate în drepturi, prietenie și colaborare. Convocarea acestei conferințe creează de asemenea perspective favorabile coexistenței pașnice a țărilor Asiei și Africii cu sisteme sociale diferite pe baza principiului neamestecului în treburile interne ale altor state, le va permite să-și aducă contribuția la cauza păcii și colaborării dintre țări. Guvernul Republicii Populare Chineze, se spune în telegramă, este de acord cu țelurile conferinței țărilor Asiei și Africii și este fericit că va avea posibilitatea să-și aducă contribuția împreună cu alte țări din Asia și Africa la cauza înfăptuirii acestor țeluri. Guvernul Republicii Populare Chineze a hotărît să trimită o delegație pentru a participa la conferința țărilor Asiei și Africii care se deschide la Bandung la 18 aprilie 1955.

Forțele agresive americane răspîndesc moarte și distrugeri ori unde își fac apariția

PEKIN 17 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Ziarul „Jenminjibao" publică un articol de fond în care scrie că eliberarea insulei Dacen a dovedit din nou că nici o forță în lume nu poate sta în calea cauzei drepte a poporului chinez, care este hotărît să elibereze Taivanul și alte insule din apropierea litoralului Chinei.

In această luptă, continuă ziarul, Armata Populară Chineză de Eliberare a dovedit că este o chezășie de nădejde și că poporul chinez este în stare să înfăptuiască datoria sa sfîntă de a elibera Taivanul.

In fața atacurilor neîncetate ale aviației Armatei Populare Chineze de Eliberare, trupele ciankaișiste de pe insula Dacen nu au avut altă scăpare decît să se retragă la adăpostul forțelor armate americane.

De data aceasta aviația și flota Statelor Unite au participat direct la operațiunile militare ale bandei ciankaișiste. Americanii au concentrat puternice forțe navale și aeriene în apele insulei Dacen pentru a acoperi și sprijini fuga trupelor ciankaișiste. Pușcașii marini ai S.U.A. echipați de luptă au debarcat la Dacen și au participat la incendierea, distrugerea și masacrele care au avut loc pe insulă. Ofițeri superiori americani printre care și amiralul Alfred Pride comandantul Flotei a 7-a a S.U.A. au dirijat aceste operațiuni. Toate acestea constituie o flagrantă intervenție armată americană în treburile interne ale Chinei și un grosolan act de agresiune.

Dar ceea ce provoacă o indignare și mai mare în rîndurile poporului chinez este faptul că pușcașii marini americani, debarcați la Dacen pentru a sprijini retragerea trupelor ciankaișiste, au dus cu forța peste 18.000 de locuitori de pe insulă. Pușcașii marini, sub amenințarea mitralierelor au silit pe locuitorii care nu voiau să-și părăsească căminele, să se îmbarce pe vasele de transport americane, ducîndu-i în Taivan. Mulți dintre cei care s-au opus evacuării au fost uciși.

Statele Unite au însărcinat „experți" din Japonia să aplice în insula Dacen tactica „pămîntului pîrjolit". In urma incendiilor și exploziilor efectuate de echipele de dinamitare ale flotei S.U.A., insula Dacen nu mai este decît un morman de ruine. Prin faptul că au condus și participat la distrugerile și asasinatele săvîrșite de trupele ciankaișiste de pe insula Dacen, Statele Unite au arătat popoarelor și mai limpede că forțele agresive americane răspîndesc moarte și distrugeri oriunde își fac apariția. Nici un popor nu poate ierta aceste crime sîngeroase.

Vizita lui Nehru la Cairo

CAIRO 17 (Agerpres). — La Cairo a fost dat publicității un comunicat comun în care — după cum transmite agenția Reuter — „primul ministru al Indiei, Nehru, și primul ministru egiptean Abdel Nasser, declară că punctele lor de vedere sînt identice în ce privește majoritatea problemelor internaționale".

Primul ministru Nehru, care se afla în drum spre India venind de la conferința primilor miniștri ai Commonwealthului a discutat timp de două zile la Cairo cu Abdel Nasser — după cum arată France Presse — „o serie de probleme de ordin politic, economic și social legate de pacea lumii și bunăstarea ei și în special situația din Orientul Mijlociu, Asia de sud-est și Extremul Orient".

Cei doi prim miniștri, se spune în comunicat, sînt de acord că trebuie întreprinse toate măsurile pentru a se împiedica dezlănțuirea unui nou război și pentru stabilirea unui climat de pace. Toate problemele internaționale nerezolvate, subliniază cei doi prim miniștri, trebuie rezolvate pe cale pașnică, prin tratative.

Exprimîndu-și dezaprobarea față de alianțele militare și crearea de blocuri care intensifică încordarea internațională și cursa înarmărilor, Nehru și Nasser consideră că astfel de blocuri și pacte „nu contribuie cu nimic la securitatea țărilor".

Primul ministru Nehru și premierul Abdel Nasser declară de asemenea că împărtășesc și sprijină aspirațiile și lupta popoarelor coloniale pentru eliberarea lor.

Pericolul folosirii energiei atomice în scopuri de război — se subliniază în comunicat — face indispensabilă interzicerea armei atomice și cu hidrogen. „Energia atomică trebuie folosită numai în scopuri pașnice și îndeosebi pentru dezvoltarea economică a țărilor slab dezvoltate".

In legătură cu apropiata conferință a țărilor Asiei și Africii, cei doi prim miniștri își exprimă speranța că „această conferință va contribui la menținerea păcii și la bunăstarea lumii".

★

NEW DELHI 17 (Agerpres). — La 17 februarie a sosit la New Delhi primul ministru al Indiei Nehru care după ce a participat la conferința de la Londra a primilor miniștri ai Commonwealthului britanic s-a oprit la Paris și la Cairo.

Împotriva acordurilor militariste de la Paris!

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

Pînă în prezent, peste 5.500.000 de cetățeni din R. D. Germană au semnat o petiție împotriva ratificării acordurilor militare de la Paris — obstacol principal în calea unificării Germaniei. Populația din R. D. Germană a adresat peste 760.000 scrisori deputaților Bundestagului de la Bonn și Landtagurilor vest-germane chemîndu-i să-și îndeplinească datoria națională și să se pronunțe împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Grupul parlamentar al partidului social-democrat din Germania a hotărît să respingă acordurile de la Paris în cadrul dezbaterilor din Bundestag.

La o ședință comună, conducerea P.S.D.G. și grupul parlamentar al acestui partid s-au pronunțat în unanimitate pentru această hotărîre. La ședință s-a subliniat că acordurile de la Paris împiedică unificarea Germaniei și impun o grea povară financiară populației din Germania occidentală.

NOTA

O întîmplare „pur americană"

Pierzînd speranța să mai găsească de lucru în locurile sale natale, Carolina de Sud, cetățeanul american Allan Platt se hotărî în cele din urmă să se mute împreună cu soția și cu cei cinci copii ai săi în Florida. De data asta a fost mai norocos: ajungînd cu bine în localitatea unde avea să trăiască, el găsi de lucru pe o mică plantație din apropierea orașului Mount-Dora.

— Am hotărît să rămîn în orășelul dumneavoastră. Am găsit de lucru, am găsit și casă. Vă rog să înscrieți copiii mei la școală, se adresă Platt lui Mr. Roseburow, directorul școlii din localitate.

Acesta aruncă o privire bănuitoare asupra copiilor:

— Dar de ce culoarea pielei lor este cam arămie? Nu cumva sînteți negri?

— Da de unde sir! Strămoșii mei au fost irlandezi, ei au trecut oceanul încă în secolul al XVI-lea.

— Totuși culoarea pielii lor nu prea îmi place. Unde ați stat pînă acuma?

— In Carolina de Sud, orașul Holy Hill.

— E în regulă, îi răspunse directorul. Treceți peste o săptămînă. O să verificăm și după aceea o să-i înscriem.

Exact peste o săptămînă Allan Platt se prezentă neliniștit directorului. Acesta îi luă de îndată în primire:

— Mi-ai ascuns, stimabile, că în vinele dumitale curge în afară de sînge irlandez și sînge de indian. Insă pe baza actelor, copiii dumitale sînt albi. Așa să fie. Ii primesc la școală.

Au mai trecut cîteva zile. Intr-o seară Allan Platt tocmai sosise de la lucru. Era obosit de munca grea de peste zi. Mîncase și îl ajuta pe mezin să-și facă lecțiile cînd în ușă se auziră bătăi puternice.

In casă intră ca o furtună șeriful orașului, un oarecare Willis Mc.Call. El era urmat de directorul școlii cu înfățișare de vinovat.

— Ia să vă văd, puișorilor, se adresă el cu un ton de comandă copiilor lui Platt. Aranjați-vă după vîrstă, într-un singur rînd. Copiii se uitau nedumeriți la părintele lor. Acesta tăcea. In persoana lui Mc.Call el recunoscu pe șeriful binecunoscut în întreaga Americă, care în 1951 a împușcat fără nici o judecată doi negri.

Copiii se aranjară într-un rînd. Insoțit de directorul școlii, șeriful îi trecu în revistă.

— Și acestui pui de cîine îi spuneți irlandez? — întrebă șeriful, bătînd pe umăr pe unul din băieții lui Allan Platt. Dar ăsta — trecu el la altul dintre băieți, jucîndu-și degetele în cîrlionții lui negri. E un pui de negru, asta e.

— Ce nas o mai fi și ăsta, continuă șeriful lecția sa de antropologie, dînd un bobîrnac următorului băiat care stătea speriat în fața acestui control.

— E un nas de negru sadea. Nu-mi place. Dar și buzele sînt cam groase.

Degeaba prezentă Allan Platt actele de naștere ale copiilor, certificatul său de căsătorie și toate documentele care atestau că el și copiii lui sînt irlandezi.

— Nu-mi pasă de documentele tale — țipă șeriful — dacă vrei să fii tatăl unor copii vii și nu morți te sfătuiesc să nu-i mai trimiți la școală. Ba mai mult, să ocolească cît mai departe școala...

După plecarea șerifului și a directorului, Platt primi o altă vizită. Proprietarul casei în care stătea veni să-l anunțe că nu poate să-i mai fie chiriaș întrucît niște „necunoscuți" l-au amenințat că dacă nu-l evacuează, îi incendiază casa.

Allan Platt și familia sa au fost nevoiți să părăsească orășelul și să se instaleze undeva departe de vechea locuință, într-o cocioabă jalnică. Firește că nici unul dintre băieții lui nu a mai frecventat școala.

Relatînd această întîmplare, revista americană „Times" liniștește în încheiere pe cititorii săi, arătînd că de data aceasta lucrurile s-au terminat fără vărsare de sînge, așa precum obișnuiesc să încheie socotelile lor Ku-Klux-Klaniștii. Este într-adevăr o întîmplare cu un sfîrșit „norocos" pentru țara în care șerifi de teapa lui Mc.Call își fac nestingheriți mendrele. Aproape că putem să ne întrebăm dacă titlul notei acesteia „O întîmplare «pur americană»" nu este greșit!

I. BRANDMAN

Manevre pentru atragerea Iranului în coaliția agresivă a Orientului Mijlociu

TEHERAN 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Poste Teheran" anunță că la Teheran au sosit Hensel, ministrul adjunct al apărării S.U.A. pentru problemele securității internaționale, și consilierii politici și militari care îl însoțesc. La 15 februarie ei s-au întîlnit cu Entezam, ministrul Afacerilor Externe al Iranului, și au dus cu acesta tratative pentru a se stabili în ce măsură poate participa Iranul la așa numitul „sistem defensiv al lumii libere".

★

CAIRO 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul „Al Gumhuria" scrie, referindu-se la știri primite din surse diplomatice demne de încredere, că la 25 ianuarie „au avut loc tratative secrete între reprezentanții Turciei, Iranului, Irakului și Pakistanului cu privire la stabilirea unei legături între blocurile turco-irakian și turco-pakistanez în vederea creării pe baza lor a unui bloc militar regional al celor patru state menționate".

Ziarul adaugă că guvernul Iranului insistă „să se găsească o formulare juridică adecuată, care să justifice alăturarea Iranului la proiectatul bloc militar", în ciuda obligației asumate de Iran în cadrul tratatului sovieto-iranian, de a nu adera la nici o alianță militară îndreptată împotriva U.R.S.S.

Potrivit ziarului, primii miniștri ai Turciei, Irakului și Pakistanului „au promis Iranului să caute o astfel de formulare" și au hotărît să țină în martie a.c. la Teheran o conferință a celor patru țări în această problemă.

★

LONDRA 17 (Agerpres). — TASS transmite: După o ședere de opt săptămîni în S.U.A. șahul Iranului, Mohamed Reza Pahlevi, a părăsit pe bordul unui vapor New Yorkul Șahul va vizita Germania occidentală și Anglia.

După cum anunță agenția Reuter cercurile diplomatice din Bagdad au declarat că în drum spre Iran șahul se va opri la Bagdad. Vizita sa în Irak va coincide cu sosirea în Irak a președintelui Turciei, Bayar și, posibil, a ministrului Afacerilor Externe al Angliei, Eden.

Simpozion

Azi, vineri 18 februarie, la ora 18, va avea loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., simpozionul cu tema: „Lucrările sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.".

Vor lua cuvîntul tovarășii: acad. M. Ralea, Ioan Tulpan, locțiitor al ministrului Finanțelor, Rudolf Rossman, locțiitor al ministrului Justiției și Eduard Mezincescu, vicepreședinte al Societății pentru Răspîndirea Științei și Culturii.

(Agerpres)

Știri sportive

● Ieri au continuat finalele campionatelor republicane de schi la Poiana Stalin. In proba de slalom special, cele două titluri de campioni ai țării au fost cucerite la băieți de M. Bîră, iar la fete de M. Marotineanu, ambii de la C.C.A.

Campionatele continuă astăzi cu disputarea probei de ștafetă 3x5 km. femei.

● La sfîrșitul acestei săptămîni va începe campionatul categoriei A masculin de baschet.

In Capitală se vor desfășura 3 meciuri: primul va avea loc sîmbătă de la ora 18,30 în sala Dinamo, între Dinamo București și echipa Dinamo Oradea. Duminică seara în sala sporturilor de la Floreasca, se vor disputa meciurile: Progresul F. B. — Constructorul Sibiu (ora 18,30) și C.C.A. — Progresul Tg. Mureș (ora 20).

In țară se vor desfășura următoarele întîlniri: **Timișoara**: Știința — Știința I.C.F.; **Tg. Mureș**: Dinamo — Știința Iași; **Orașul Stalin**: Progresul — Locomotiva P.T.T.

● Cel de al XXII-lea campionat de șah al U.R.S.S. a continuat miercuri cu disputarea partidelor întrerupte din rundele a 3-a și a 4-a.

Lisițîn și-a valorificat cu precizie avantajul material pe care îl avea la întrerupere în partida cu Smîslov, obținînd victoria. După o scurtă rezistență, Simaghin a cedat la Mikenas. In partida Scerbakov—Kotov, care fusese întreruptă pentru a doua oară, s-a convenit la remiză la mutarea 99-a.

După 4 runde, marele maestru Efim Gheller se află pe primul loc cu 3½ puncte. El este urmat de campionul lumii Botvinik și de cel mai tînăr maestru internațional din lume, Boris Spasski, cu cîte 3 puncte. Cîte 2½ puncte au Petrosian, Smîslov, Flohr și Mikenas.

Joi a fost zi liberă, iar astăzi se va desfășura cea de a cincea rundă.

SPECTACOLE

TEATRE: **Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.** orele 19,30: Bărbierul din Sevilla; **Național „I. L. Caragiale"** (sala Comedia) orele 19,30: Fata fără zestre; **Național „I. L Caragiale"** (sala Studio) orele 19,30: Liceenii; **Armatei** (sala din bd. Magheru) orele 19,30: Mașenca (B); **Armatei** (sala din calea 13 Septembrie) orele 19,30: Vlaicu Vodă; **Municipal** orele 19,30: Visul unei nopți de vară; **Tineretului** orele 19: David Copperfield; **Muncitoresc C.F.R.** (Giulești) orele 19,30: Articolul 19; **Opereta** orele 19,30: Lăsați-mă să cînt; **Studioul actorului de film „C. Nottara"** orele 19,30: Cei ce caută fericirea; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (calea Victoriei nr. 174) orele 19,30 „Și Ilie face sport; **Ansamblul de estradă al R.P.R.** (sala Libertatea — str. Dobrogeanu Gherea nr. 4) orele 20,15 Recital umoristic N. Stroe; **Echipa artistică C.C.A.** orele 19,30: Cu cîntec înainte.

CINEMATOGRAFE: **Patria**, **I. C. Frimu**, **Gh. Doja**: Roma, orele 11; **Republica**: Infrățirea între popoare, **Tineretului**, **Volga**, **1 Mai**: Dama cu camelii; **București**, **Al. Sahia**, **Aurel Vlaicu**: Desfășurarea, ...Și Ilie face sport; **Maxim Gorki**: Cu cîntecul pe buze; **Timpuri Noi**: Al XXXVII-lea Octombrie, Cea dintîi primăvară; **Lumina**: Mikluho Maklai; **Victoria**: Furtună pe Nipru; **8 Martie**: Fără acoperiș; **V. Roaită**: Ernst Thälmann; **Unirea**: Brigada Kotovski; **Cultural**: Nunta n-a avut loc; **Flacăra**: Mai tare ca noaptea; **T. Vladimirescu**: Alarmă la circ; **Munca**: Copiii partizanului; **Arta**: Stele vesele; **Popular**, **Rahova**: R.P.R., **Marinică**: **M. Eminescu**, **Olga Bancic**: De doi bani speranță; **Miorița**: Misterul lacului din munți; **Moșilor**: Fetele din Piața Spaniei; **Donca Simo**: Bănuțul; **Ilie Pintilie**: Ordinul Anna; **8 Mai**: Circul Slavia; **Libertății**: Jucătorul de rezervă.

Din programul de radio

Sîmbătă 19 februarie 1955

Programul I: 9,45 — Muzică instrumentală de compozitori romîni; 10,45 — Emisiunea pentru copiii din cămine și grădinițe și emisiunea pentru educatoare; 11,15 — Concert simfonic; 14,45 — Muzică populară romînească; 16,00 — Concert popular; 16,30 — Pagini din literatura chineză: „Adevărata poveste a lui Ah Q" de Lu Sin; 19,00 — Jurnalul satelor; 19,30 — Concert ghicitoare pe tema ciclului muzical — educativ „Muzica și viața"; 22,00 — Pagini alese din muzica populară romînească.

Programul II: 15,05 — Muzică din operete interpretată de Puica Alexandrescu și Ion Dacian; 15,35 — Suita I-a „Arleziana" de George Bizet; 16,15 — Cîntă orchestra de muzică populară din Tg. Mureș; 17,30 — Ciclul „Interpreți sovietici de muzică din opere"; Boris Gmîrea; 18,30 — Simfonia nr. 94 în Sol major „Surpriza" de Haydn; 19,00 Romanțe și jocuri populare romînești; 19,30 — Muzică ușoară de Ion Vasilescu; 20,45 — Cîntecul săptămînii: „Cîntă plopii în șoapte" de Sașa Cosman, versuri de Nicolae Nasta; 23,10 — Muzică din operetele lui Johann Strauss.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". C. 10498